

Σ' αυτό το φύλλο

Ο αγώνας στις συγκοινωνίες
σελ. 3

Τι προβλέπει η Τρόικα για το 2011
σελ. 16

Εξέγερση των κατοίκων της Κερατέας

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα είναι απόλυτα αλληλέγγυο στον αγώνα αντίστασης των κατοίκων της Κερατέας και της ευρύτερης περιοχής, στην προσπάθεια του κράτους, των εταιρειών και των ΜΑΤ να εγκαταστήσουν αποικιοκρατικά και τραμπούκικα, κωματερή, εξαφανίζοντας πρακτικά την περιοχή από το χάρτη.

Ο αγώνας των κατοίκων έχει εμπνεύσει ολόκληρη την κοινωνία και έχει δώσει μαθήματα ζωής στη νεολαία.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σε συνεργασία με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, στο βωμό της προώθησης των υπερκερδών των μεγαλοκατασκευαστών, έχουν εξαπολύσει κατοχικό στρατό από ΜΑΤατζίδες, ασφαλίτες και εισαγγελείς στην περιοχή της Κερατέας και του Γραμματικού.

Καταστέλλουν τους αγωνιζόμενους κατοίκους, με άγρια βία, χτυπώντας βάνουσα και συλλαμβάνοντας μικρά παιδιά και ηλικιωμένους, ρίχνοντας χημικά (απαγορευμένα καρκινογόνα αέρια) προσπαθώντας να λυγίσουν το φρόνημα των αγωνιστών. [...]

Το σοβαρό ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων δεν είναι δουλειά του κάθε Μπομπολα ούτε της κυβέρνησης του κεφαλαίου. Μόνο μια σχεδιασμένη οικονομία στη βάση των αναγκών της κοινωνίας και της οικολογικής αντίληψης μπορεί να λύσει το πρόβλημα. Η σημερινή κυβέρνηση αλλά και κάθε καπιταλιστική κυβέρνηση έχει σαν σκοπό το κέρδος αντιμετωπίζοντας τους ανθρώπους και το μόχθο τους σαν λεμονόκουπες για στύψιμο.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ...!!!
ΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΗ ΧΩΜΑΤΕΡΗ, ΤΩΡΑ!!
Η αλληλεγγύη, η ενότητα και οι κοινοί, συλλογικοί μας αγώνες είναι πλέον μονόδρομος μέχρι την τελική νίκη! Μας κλέβουν τη ζωή! Πρέπει να τους ανατρέψουμε!

EEK

2011

Νέα δεδομένα στην ταξική πάλη

Το 2010 φεύγει με 8 γενικές απεργίες. Ο νέος χρόνος έρχεται με παρακαταθήκη δυο μεγάλα ορόσημα, τις γενικές απεργίες της 5ης Μάη και της 15ης Δεκέμβρη. Συγχρόνως, η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, που το 2008 χτύπησε τους τραπεζικούς και βιομηχανικούς γίγαντες έχει τώρα εξελιχθεί σε δημοσιονομική χρεοκοπία πολλών χωρών της γηραιάς ηπείρου. Αν πριν 20 χρόνια κατέρρεε, με ενδόρρηξη, ο γραφειοκρατικός (σταλινικός) «υπαρκτός» -ανύπαρκτος- σοσιαλισμός, τώρα έχει χρεοκοπήσει ο παγκόσμιος καπιταλισμός.

Όμως, όπως όλα τα παρηκμασμένα κοινωνικά συστήματα, ο καπιταλισμός δεν φεύγει από το προσκήνιο αμαχητί. Χρησι-

μοποιεί όλο το άνθος της αντεπαναστατικής στρατηγικής για να παραμείνει στην εξουσία, οργανώνοντας την πιο βάρβαρη επίθεση στους μισθούς, στις συντάξεις, στις δουλειές, στα εργασιακά δικαιώματα, στις δημοκρατικές και πολιτικές ελευθερίες – έναν πραγματικό αντεπαναστατικό, αντικοινωνικό πόλεμο.

Αλλά η κρίση αποδειχνεται ο πιο επαναστατικός παράγοντας στην ιστορία. Το 2010 φεύγει έχοντας συγχρονίσει, σε σημαντικό βαθμό, τους κοινωνικούς αγώνες στην Ευρώπη. Οι «σκηνές της Αθήνας του Δεκέμβρη» εμφανίζονται τώρα στο Λονδίνο, τη Ρώμη, το Πα-

ρίσι και τη Βαρκελώνη. Ένας μεγάλος, παγκόσμιος, κοινωνικός πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη που όμως, για να κερδηθεί χρειάζεται στρατηγική, τακτική και οργάνωση με διεθνείς ορίζοντες και προοπτικές.

Οι μεγάλοι αγώνες του 2010 απέδειξαν ότι οι μάζες, η εργατική τάξη και η νεολαία, έχουν τη θέληση και τη δύναμη να παλέψουν και να νικήσουν. Έχουν απέναντί τους όχι μόνο μια χρεωκοπημένη κυβέρνηση των ανδρικών της Τρόικας των διεθνών τοκογυφών, αλλά επίσης μια Μνημονιακή δεξιά αντιπολίτευση, και μια κοινοβουλευτική αριστερά ενσωματωμένη στο

σύστημα. Και μια γραφειοκρατική ηγεσία στις ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ που πιο πολλοί κοινά έχουν με τον κωφός βιομηχανία ΣΕΒ και το κράτος παρά με την εργατική τάξη.

Για να νικήσουμε πρέπει να καθαρίσουμε τις γραμμές του εργατικού - λαϊκού κινήματος από τους εξωυμμένους, τους ενσωματωμένους και τους υποταγμένους.

Στους έκτακτους καιρούς που ζούμε χρειαζόμαστε μια επαναστατική διεθνή οργάνωση και μια ισχυρή οργάνωση στην Ελλάδα – μια οργάνωση όχι των γραφείων αλλά των αγώνων, της εξέγερσης και της επανάστασης. Χρειαζόμαστε ένα ισχυρό,

σε πανελλαδική κλίμακα, εργατικό επαναστατικό κόμμα.

Η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού δεν φέρνει μόνο κοινωνικές καταστροφές. Συγχρόνως, συνιστά μια μετάβαση πέρα από τον καπιταλισμό, γίνεται εφαλτήριο για το άλμα στους ουρανούς. Δείχνει πως έχει έλθει το πλήρωμα του χρόνου να ελευθερωθεί η ανθρωπότητα από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και της ταπείνωσης. Να ελευθερωθεί και ο χρόνος από τη μίζερη αντιμετώπισή του ως «χρόνος - χρήμα». Να κάνουμε τον χρόνο μέτρο της ζωής και της ελευθερίας.

Εμπρός σύντροφοι!

Απεργία Διαρκείας

Από τις 25 Νοέμβρη οι συμβασιούχοι στο ΤΕΕ με απόφαση της Συνέλευσής τους ξεκίνησαν **απεργία διαρκείας** απαιτώντας να πληρωθούν τα δεδουλευμένα (απλήρωτοι από τις 15 Ιούλη) και να πάρουν απαντήσεις γύρω από το εργασιακό μέλλον μετά την λήξη της σύμβασής τους.

Την ίδια μέρα τους κοινοποιείται ουσιαστικά η απόλυσή τους, τρεις μήνες πριν τη λήξη της σύμβασής τους, καθώς ο επίτροπος δεν εγκρίνει τα εντάλματα πληρωμής τους με βάση τους νόμους που απορρέουν από το μνημόνιο. **Ανάμεσα στους απλήρωτους εργαζόμενους βρίσκονται και 38 συμβασιούχοι που από το 2007(!) έχουν τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις.**

Αποφάσεις για συνέλευσεις

Την επόμενη μέρα, Παρασκευή 26 Νοέμβρη, μετά από απαίτηση της «Αριστερής Πρωτοβουλίας», το Δ.Σ. του Συλλόγου ανακοινώνει Γενική Συνέλευση όλων των εργαζόμενων ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας που τους συνδέει με το ΤΕΕ, δηλαδή μόνιμοι αορίστου χρόνου και ομάδες εργασίας (δηλαδή συμβάσεις έργου) για την Δευτέρα 29 Νοέμβρη. Την Δευτέρα το Δ.Σ. του Συλλόγου μετά από παρέμβαση ξανά της Αρ. Πρωτοβουλίας ζητά από τους εργαζόμενους, μέχρι να αποφασίσει η συνέλευση της Δευτέρας, να μην δεχτούν να μετακινηθούν και να μην γίνουν απεργοσπαστικός μηχανισμός της Διοίκησης. Την ίδια μέρα μια μαζική συνέλευση με πάνω από 120 εργαζόμενους υπερψηφίζει την πρόταση της «Αριστερής Πρωτοβουλίας» με 60 ψήφους έναντι 19 της ΠΑΣΚΕ και 4 της Συνδ. Πρωτοβουλίας (ΠΑΜΕ) **για απεργία διαρκείας με 48ωρες επαναλαμβανόμενες.** Επίσης μετά από πρόταση εργαζόμενου αποφασίζεται σχεδόν ομόφωνα η μορφή της περιφρούρησης να είναι με λουκέτο στην είσοδο. Η απόφαση της συνέλευσης **υιοθετείται ομόφωνα από το έκτακτο Δ.Σ.** που γίνεται μετά την συνέλευση και βγαίνει σχετική ανακοίνωση. Την επόμενη μέρα όμως (Τρίτη 30 Νοέμβρη), το πρωί, η πλειοψηφία του Δ.Σ. που διαφωνούσε με την

Ο αγώνας στο ΤΕΕ και ο ρόλος της γραφειοκρατίας

πρόταση για λουκέτο στην είσοδο και μετά από πιέσεις της Διοίκησης και του απεργοσπαστικού μηχανισμού, κατήγγειλαν την απόφαση.

Παρ' όλη την σύγκυση που δημιουργήθηκε στους εργαζόμενους από την ανακοίνωση, η απεργία περιφρουρήθηκε με μαζική παρουσία εργαζόμενων στην είσοδο των κεντρικών υπηρεσιών του ΤΕΕ. Στο κενό έπεσαν και οι απειλές της Γενικής Διεύθυνσης και του προέδρου του ΤΕΕ Χ. Σπίρτζη.

Σύγκρουση ανάμεσα στην Συνέλευση και την πλειοψηφία του Δ.Σ.

Η επόμενη Συνέλευση έγινε την Τετάρτη 1 Δεκέμβρη. Με παρουσία 116 εργαζόμενων αποφασίστηκε η συνέχιση της απεργίας με νέα 48ωρη απεργία. Η πρόταση της «Αριστερής Πρωτοβουλίας» αυτήν τη φορά στηρίχθηκε και από τον εκπρόσωπο της «Συνδικαλιστικής Πρωτοβουλίας» (ΠΑΜΕ).

Η πλειοψηφία του Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζόμενων στο ΤΕΕ, με πρόεδρο τον γνωστό και σε άλλες κινητοποιήσεις **απεργοσπαστή πρόεδρο Ν. Ελύτη**, αυτή την φορά αρνήθηκε να υιοθετήσει την απόφαση της δεύτερης συνέλευσης που καλέστηκε και με δική του ανακοίνωση και ορίζει νέα συνέλευση στις... 17 Δεκέμβρη! Παράλληλα βγάζει μια πλαστή ανακοίνωση χωρίς την σφραγίδα του Συλλόγου και χωρίς να έχει συγκληθεί Δ.Σ., η οποία υπαγορεύτηκε από τον απεργοσπαστικό μηχανισμό του ΤΕΕ το ίδιο βράδυ με την απόφαση της Συνέλευσης και σπέρνει σύγκυση στους εργαζόμενους ενώ δίνει το άλλοθι που περίμεναν τα τσιράκια της διοίκησης για να σπάσουν την απόφαση της συνέλευσης.

Λήξη της απεργίας του τακτικού προσωπικού και εκλογή απεργιακής επιτροπής για την συνέχιση της απεργίας των συμβασιούχων

Η επόμενη μέρα (Πέμπτη 2 Δεκέμβρη, τρίτη μέρα απεργίας) μετατρέπεται σε αναμέτρηση ανάμεσα στην Συνέλευση και τους απεργοσπαστές που πατώντας πάνω στην σύγκυση που δημιούργησε η ανακοίνωση των απεργοσπαστών μπαίνουν για δουλειά. Παρόλα αυτά υπάρχει μαζική παρουσία εργαζόμενων συμβασιούχων και τακτικού προσωπικού έξω από το κτίριο του ΤΕΕ που στηρίζουν την απεργία. Ήδη όμως ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ «ζυμώνει» την ιδέα να γίνει συνέλευση την ίδια μέρα ώστε να μπει άμεσα το θέμα της λήξης της απεργίας. Την τέταρτη μέρα υπάρχει μεγαλύτερη κάμψη της συμμετοχής στην απεργία ειδικά στους μόνιμους και αορίστου χρόνου. Η συνέλευση γίνεται με παρουσία 106 εργαζόμενων και υιοθετεί την πρόταση της «Αριστερής Πρωτοβουλίας» για αναστολή από την Δευτέρα 6 Δεκέμβρη της απεργίας για τους μόνιμους και αορίστου χρόνου λόγω της αδυναμίας που δημιουργήθηκε από την ανακοίνωση

των μελών του Δ.Σ. και εκλογή κοινής απεργιακής επιτροπής για την απεργία των συμβασιούχων που συνεχίζεται, και νέα συνέλευση μετά από τις επαφές με την Δ. Ε. του ΤΕΕ.

Η πλειοψηφία του Δ.Σ. των απεργοσπαστών καταρρέει

Στις 7 Δεκέμβρη η πλειοψηφία του Δ.Σ. του Συλλόγου που υιοθέτησε τις απεργοσπαστικές προτάσεις ανακοίνωσε ότι **ακυρώνει την συνέλευση που η ίδια είχε αποφασίσει για τις 17 Δεκέμβρη και παραιτείται.** Η παραίτηση αυτή ήταν απαίτηση πολλών εργαζόμενων. Η συνέλευση όμως που ακολουθεί στις 17 Δεκέμβρη εμφανίζει τον απεργοσπαστικό μηχανισμό με οργανωτή το στέλεχος της ΠΑΣΚΕ **Π. Ρήγα**, να μεθοδεύει με αντικαταστατικό τρόπο την ολοκληρωτική αναστολή της λειτουργίας του Συλλόγου που συμπίπτει με την λήξη των συμβάσεων 100 συμβασιούχων. Εκλέγεται με συνοπτικές διαδικασίες (ενώ δεν ήταν στην ημερήσια διάταξη) τριμελής επιτροπή μέχρι να οργανωθούν εκλογές. Παράλληλα σαν καλοί κουκουλοφόροι του δωσιολογισμού στοχοποιούν συνδικαλιστές που ήδη έχει στοχοποιήσει ο πρόεδρος του ΤΕΕ.

Δυστυχώς όμως για τα τσιράκια της διοίκησης και τους απεργοσπαστές, οι συμβασιούχοι σε νέα συνέλευση τους την Τρίτη 20 Δεκέμβρη αποφασίζουν την συνέχιση της απεργίας για μια ακόμη εβδομάδα και τη δημιουργία νέου σωματίου εργαζόμενων που να τους περιλαμβάνει.

Ο αγώνας συνεχίζεται

Η ταξική πάλη στην εποχή της κρίσης κινείται με γιγάντια βήματα. Οι αντιδραστικές δυνάμεις και στον συνδικαλισμό ήδη βρίσκουν καταφύγιο σε δοκιμασμένες συμπεριφορές από την μαύρη εποχή του δωσιολογισμού, του Μακρηθεωδωρισμού και των Καρακίτσων. Όσο όμως και να το προσπαθούν, ο τροχός της ιστορίας θα γυρίσει μπρός με την δύναμη των συνελεύσεων των εργαζόμενων και με την έμπνευση του αγώνα.

Αβραμίδης Κώστας

ΕΣΗΕΑ: να ανατροπεί η γραφειοκρατία

Μετά από τρεις 24ωρες απεργίες μέσα σε μια εβδομάδα, η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ κατάφερε να ρίξει τον κλάδο των δημοσιογράφων αρκετά βήματα πίσω.

Την περασμένη εβδομάδα, μετά από πολύ καιρό, η ΕΣΗΕΑ συμμετείχε στην 24ωρη Γενική Απεργία και δύο ημέρες αργότερα πραγματοποίησε μια 48ωρη απεργία με στόχο να εμποδίσει την έκδοση των κυριακάτικων φύλλων. Παρά το γεγονός ότι όλοι, με μία και μοναδική εξαίρεση, συμμετείχαν στην απεργία, το αποτέλεσμα ήταν το απολύτως αντίθετο από τον στόχο της απεργίας.

Όλες οι κυριακάτικες εφημερίδες κυκλοφόρησαν με επιτυχία δύο 24ωρα πριν από την κανονικά

τους έκδοση, ενώ παράλληλα μία κυριακάτικη εφημερίδα, η «Ελευθεροτυπία», κυκλοφόρησε, παρά την απεργία, κανονικά, με την σύμφωνη γνώμη της πλειοψηφίας των δημοσιογράφων της!

Η «επιτυχία» αυτή της διοίκησης της ΕΣΗΕΑ ήταν αποτέλεσμα μιας διαδικασίας η οποία για πολλούς συναδέλφους ήταν σκόπιμα σχεδιασμένη από τον Σόμπολο και τους συνεργάτες του καθώς η Ένωση των ιδιοκτητών είχε όλο τον καιρό να προετοιμασθεί και να βγάλει με την ανοχή, αν όχι την συγκάλυψη της πλειοψηφίας της διοίκησης της ΕΣΗΕΑ, τις εφημερίδες την Παρασκευή 17/12. Την ίδια στιγμή οι ίδιοι άνθρωποι της διοίκησης φρόντισαν να αφαιρέσουν από τους στόχους της απεργίας το αίτημα ακύρωσης των απολύσεων στον ΔΟΛ (Βήμα) προβάλλοντας την υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης - που βέβαια πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων από τον Ψυχάρη και τον Μπόμπολα για να μη μιλήσουμε για τον Αλαφούζο που άρχισε να εφαρμόζει τις ατομικές συμβάσεις πριν καν ψηφίσει τον σχετικό νόμο η Κυβέρνηση του Μνημόνιου.

Το εντυπωσιακό της «επιτυχίας» του Σόμπολου είναι ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που η εργοδοσία είχε δεχτεί να υπογράψει την σύμβαση, όπως η «Ελευθεροτυπία» και η πλειοψηφία της διοίκησης της ΕΣΗΕΑ αρχικά δέχθηκε να τους εξαιρέσει από την απεργία, στην συνέχεια, παραμονή της απεργίας, το αναίρεσε προκαλώντας πλήρη

σύγκυση με αποτέλεσμα να στείλει τους εργαζόμενους σαν ώριμο φρούτο στην αγκαλιά των επιδιωξέων της εργοδοσίας που έτσι πέτυχε το σπάσιμο της απεργίας.

Ο κόμπος έχει σπάσει πλέον το κτένι στην ΕΣΗΕΑ. Έχει έρθει η στιγμή να κινητοποιηθεί ο κλάδος πέρα και ανεξάρτητα από τη διοίκηση της Ένωσης και να ανατρέψει την σημερινή διοίκηση ανοίγοντας πρώτα απ' όλα τις πόρτες της Ένωσης σε όλους τους δημοσιογράφους. Επιτροπές δράσης μέσα σε κάθε μαγαζί πρέπει να σχηματιστούν που θα αναλάβουν την προετοιμασία των απεργιακών κινητοποιήσεων ενάντια στις απολύσεις και για την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης.

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροσκιστές)
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις
Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ**
Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης**
Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ
Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ιερά Οδός 81, Αθήνα
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5241070
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπη: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τσεκ - εμβάσματα στη διεύθυνση:
«Νέα Προοπτική»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστρίου 38
10431 Αθήνα

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

Οι Συγκοινωνίες είναι η αρχή έρχεται εξέγερση πανεργατική

Για δύο βδομάδες, ήδη, οι εργαζόμενοι στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας (Μετρό, ΗΣΑΠ, ΗΛΠΑΠ, Λεωφορεία, Τραμ) βρίσκονται σε διαρκή απεργιακή κινητοποίηση με επαναλαμβανόμενες 24 ώρες απεργίες και στάσεις εργασίας.

Την Πέμπτη 23/12 και Παρασκευή 24/12 εκτός των στάσεων εργασίας, κατά την διάρκεια λειτουργίας, δεν εισέπρατταν εισιτήριο από τους επιβάτες. Τις επόμενες μέρες τα συνεργαζόμενα σωματεία των εργαζομένων στις συγκοινωνίες αποφασίζουν τις μορφές και το είδος των απεργιακών κινητοποιήσεων για την επόμενη περίοδο. Οι εργαζόμενοι παλεύουν ενάντια στο, ήδη ψηφισμένο, πολυνομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ που προβλέπει για τις συγκοινωνίες την συρρίκνωση του έργου τους, την αύξηση των εισιτηρίων καθώς την μείωση των μισθών και τις υποχρεωτικές μετατάξεις του προσωπικού.

Είναι αναγκαίο όλοι οι εργαζόμενοι, σε όλους τους κλάδους, όλος ο εργαζόμενος λαός που χρησιμοποιεί τη δημόσια συγκοινωνία να συμπαρασταθεί στους αγωνιζόμενους εργάτες των συγκοινωνιών.

Με ανακοίνωσή τους οι σύντροφοι της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στους ΧΩΡΟΥΣ του ΜΕΤΡΟ «ΤΑΞΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ» αναφέρουν:

«Ο αγώνας ξεκίνησε...εμείς πρέπει απλά να κερδίσουμε»

Δύο βδομάδες τώρα όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, βρισκόμαστε σε κινητοποιήσεις. Δύο εβδομάδες που για πολλούς ήρθαν αργά. Εμείς θεωρούμε, πως όσο και αν άργησε να ξεκινήσει αυτός ο αγώνας, **έχουμε τη δύναμη να κερδίσουμε.** Έχουμε τη δύναμη να αντισταθούμε και να αντεπιτεθούμε στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει.

Σε ένα πόλεμο όμως πρέπει να παίρνεις ξεκάθαρες θέσεις. Τα στρατόπεδα παίρνουν θέση μάχης και εμείς δεν μπορούμε να είμαστε ουδέτεροι. Δεν μπορούμε να γλύφουμε εκεί που φτύναμε. Η θέση μας στο πλάι όλων των εργαζομένων είναι η αυτονόητη επιλογή. Επομένως δεν μπορεί να αποτελούν για εμάς κριτήριο, για την κήρυξη απεργιών, οι εκκλήσεις των αφεντικών, μικρών ή μεγάλων. Ξέρουμε πολύ καλά πόσο πολύ σέβονται τα δικαιώματα των εργαζομένων όλοι αυτοί που τώρα मुखοκλαίνε. Τα ίδια λέγανε και το Δεκέμβρη του 2008.

Πόσο μάλλον όταν ο «κύριος» Μίχαλος δηλώνει τα παρακάτω. «Για ακόμα μία φορά οι επιχειρήσεις και οι πολίτες είναι τα παράπλευρα θύματα της διαμάχης

της κυβέρνησης με τις συντεχνίες... Και οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες αλλά και γενικότερα στις ΔΕΚΟ, όμως, οφείλουν να κατανοήσουν και αυτοί ότι τα προβλήματα των Δημόσιων Επιχειρήσεων στις οποίες εργάζονται πρέπει να επιλυθούν καθώς έχουν γίνει πλέον αβάσταχτα για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Τους καλούμε να σταματήσουν τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, που δίνουν τη χαρακτηριστική βολή στη χειμαζόμενη αγορά». Είμαστε λοιπόν συντεχνίες για τον «κύριο» Μίχαλο, τα προ-

βλήματα στις ΔΕΚΟ πρέπει να επιλυθούν και τις έχουμε καταντήσει αβάσταχτο βάρος. Στο τέλος θα μας πούνε πως μόνοι μας τα φάγαμε, και δεν δώσαμε ούτε στον Πάγκαλο. **Καλούμε έστω και τελευταία στιγμή τα Δ.Σ των σωματείων να αλλάξουν απόφαση.**

Σε αυτό τον πόλεμο παίρνουμε λοιπόν ξεκάθαρη θέση. Ενάντια στα αφεντικά, αλλά και στη ΓΣΕΕ, ένα θεσμό που έχει χρεοκοπήσει, καθώς ακόμα και τα αφεντικά τον απαξιώνουν, αντιλαμβανόμενοι προφανώς πως δεν τον χρειάζονται πλέον.

Θεωρούμε γενναία την απόφαση του σωματείου εργαζομένων στο ΜΕΤΡΟ να φύγει από το μαντρί των αρχι-βουρκοκίων και να συγκεντρωθεί στο Μουσείο στην απεργιακή συγκέντρωση της 15ης Δεκεμβρίου. **Καλούμε όλα τα σωματεία των συγκοινωνιών να ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο.** Στον ίδιο δρόμο μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, αντιλαμβανόμενοι και τις δικές τους ανάγκες. Ξέρουμε την ταλαιπωρία που τραβάνε όταν απεργούμε. **Πέρα από την αλληλεγγύη τους, τους ζητάμε να**

αγωνιστούν και αυτοί για δωρεάν συγκοινωνίες, ώστε να μπορούν όλοι να έχουν ελεύθερες μετακινήσεις, επικοινωνία και αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. **Καλούμε λοιπόν όλους τους συναδέλφους να οργανωθούμε και να κάνουμε μαζικές και συντονισμένες κινήσεις** ώστε να αποδείξουμε στην πράξη την αλληλεγγύη μας και την θέλησή μας για κοινό αγώνα όλων των εργαζομένων.

Ο αγώνας από την πλευρά μας μόλις τώρα άρχισε, ας μην αφήσουμε σε κανένα να τον τελειώσει πριν της ώρας του. **Η επίθεση από αυτούς όμως έχει αρχίσει εδώ και καιρό, για αυτό το λόγο δεν πρέπει να ξεχάσουμε τους απολυμένους από το Μετρό.** Αυτοί ήταν τα πρώτα θύματα. Η επικράτηση του ατομικισμού δεν μας άφησε να αντιδράσουμε. Τώρα όμως ο συλλογικός αγώνας είναι η μόνη λύση. **Το αίτημα για επανπρόσληψη πρέπει να γίνει κεντρικό.** Μόνο έτσι χτίζονται δεσμοί εμπιστοσύνης και αλληλεγγύης μεταξύ μας. Όλοι και όλες μαζί μπορούμε να καταφέρουμε αυτό που σε πολλούς φαντάζει ουτοπικό.

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

**ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στους
ΧΩΡΟΥΣ του ΜΕΤΡΟ
«ΤΑΞΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ»**

<http://taxikommetopo.wordpress.com>
m
taksiko_metopo@hotmail.com

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΔΙΟΔΙΑ

Έγινε την Κυριακή, 19/12, το μεσημέρι, ανοιχτή συγκέντρωση της επιτροπής αγώνα Λοκρίδας ενάντια στα διόδια, στο Δημαρχείο των Λιβανατών.

Στην συγκέντρωση παρευρέθηκαν δεκάδες εργαζόμενοι της περιοχής καθώς και εκπρόσωποι επιτροπών από τον Μώλο, την Λαμία, την Μαγνησία, την Βόρεια Αττική, το κέντρο της Αθήνας και της Τραγάνας. Παρόντες και οι δήμαρχοι Αταλάντης και Δαφνουσίων.

Στην πλούσια συζήτηση πήραν μέρος πολλοί αυτοκινητιστές της περιοχής που πλέον έχουν, όπως πολλοί συναδέλφοι τους σε όλη την χώρα, προσχωρήσει στο κίνημα ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ.

Στη συγκέντρωση αποφασίστηκε η διεύρυνση της επιτροπής αγώνας Λοκρίδας με

όλους τους παρόντες καθώς και η συμμετοχή τους στο πανελλαδικό άνοιγμα στην Τραγάνα και τον Μώλο την Παρασκευή 24/12.

* Την παραμονή Χριστουγέννων, στις 24-12, έχουν αποφασιστεί δράσεις, με ανοίγματα σταθμών διοδίων Πανελλαδικά. Συγκεκριμένα στις 4 μμ θα πραγματοποιηθεί το "τριπλό by pass Νο2" με άνοιγμα των διοδίων της Ελευσίνας και διοδοχικά ανοίγματα των διοδίων της Αττικής Οδού στον κόμβο της Ελευσίνας και των διοδίων Αφιδνών.

Την ίδια μέρα, η Επιτροπή Αγώνα Θεσσαλίας έχει αποφασίσει άνοιγμα των διοδίων Μοσχοχωρίου.

Επίσης οι Επιτροπές Αγώνα Κατοίκων Πολιτών και Εργαζομένων θα ανοίξουν την παραμονή των Χριστου-

γέννων τα διόδια της Τραγάνας Φθιώτιδας, του Μώλου Φθιώτιδας, του Πολύμυλου Κοζάνης κα.

<http://epitropesdiodiastop.blogspot.com/>
www.oxidiodia.gr

ΠΑΙΔΕΙΑ

ΒΑΘΑΙΝΕΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Χιλιάδες φοιτητές βρέθηκαν στους δρόμους δρόμους την ημέρα της Γενικής Απεργίας της 15ης Δεκέμβρη σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας διαδηλώνοντας ενάντια στην κυβέρνηση η οποία θέλει να βάλει και τους σπουδαστές να πληρώσουν τη χρεοκοπία του καπιταλισμού με τις σπουδές και τις ζωές τους. Οι κατελιμμένες σχολές σε όλη την Ελλάδα ξεπέρασαν τις 40 για να αποτελέσουν μια πρώτη σημαντική στιγμή της σύγκρουσης ανάμεσα στο φοιτητικό κίνημα από τη μία πλευρά και το υπουργείο Παιδείας και την κυβέρνηση από την άλλη.

Έκοψαν το ρεύμα στο ΤΕΙ Χαλκίδας!

Κάθε προχώρημα της μεταρρύθμισης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ αποτελεί ένα βούλιαγμα ακόμα πιο βαθιά στην απορρύθμιση, τη διάλυση και τη χρεοκοπία. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του **ΤΕΙ Χαλκίδας** το οποίο **βυθίστηκε στο... σκοτάδι την Τρίτη 14 Δεκέμβρη, καθώς η ΔΕΗ έκοψε το ρεύμα εξαιτίας απλήρωτων λογαριασμών που ξεπέρασαν το ποσό των 70.000 ευρώ.**

Η αδυναμία αποπληρωμής ακόμη και των πάγιων υποχρεώσεων των ιδρυμάτων, ιδιαίτερα των ΤΕΙ της περιφέρειας, καθιστά σαφή την

15 Δεκέμβρη 2010.
Η αστυνομία επιτίθεται σε εργατικά και φοιτητικά μπλοκ

κατεύθυνση των αλλαγών που προωθεί η Άννα Διαμαντοπούλου δηλαδή την περικλοπή κάθε "σπατάλης"...

Ούτε με τους πρυτάνεις δεν τα βρίσκει η Διαμαντοπούλου

Η κατεπείγουσα προσαρμογή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού προκαλεί εντάσεις ανάμεσα στο υπουργείο και ακόμα και στους άλλοτε πρόθυμους συνομιλητές της κυβέρνησης, των πρυτάνεων των πανεπιστημίων. Η έκτακτη σύνοδος των πρυτάνεων της 10-11 Δεκέμβρη στο Λαύριο αποφάσισε να μη συμμετάσχει στο διάλογο για τις αλλαγές στα πανεπιστήμια με βάση το υπάρχον κείμενο διαβούλευσης. Αν και ο χαρακτήρας της

απόφασης των πρυτάνεων είναι μεσοβέζικος, δεν μπορούμε να μη δούμε πως αυτή η διάσπαση σε επίπεδο κορυφής, δηλαδή ανάμεσα στους πρυτάνεις και την κυβέρνηση δεν αποτελεί παρά έκφραση τόσο του αδιεξόδου της μετατροπής των πανεπιστημίων σε σούπερ μάρκετ παροχής εξατομικευμένων εκπαιδευτικών υπηρεσιών όσο και της πίεσης του ίδιου του φοιτητικού κί-

νηματος μέσα στα πανεπιστήμια που έχουν φέρει μια σειρά συγκλήτους, όπως του ΕΜΠ ή του Πανεπιστημίου της Πάτρας να αποφασίζουν ενάντια στο διάλογο. Η σκληρή και άμεση απάντηση του υπουργείου μέσω του Τύπου και η ανταλλαγή εμπρηστικών δηλώσεων ένθεν και ένθεν, μέσα στη φωτιά μάλιστα της Γενικής Απεργίας, παίρνει το χαρακτήρα μιας "εμφύλιας" διαμάχης συνθέτοντας το παζλ της αποδιοργάνωσης όλων των δεδομένων σχέσεων μέσα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στο δρόμο του "σπουδαστικό" της ασφάλειας

Η επιστροφή από τη άλλη μεριά του "σπουδαστικού της ασφάλειας" το οποίο είχε βγει σεργιάνι στα νοσοκομεία της Αθήνας ανακρίνοντας τραυματίες φοιτητές μετά την πορεία για την 2η επέτειο της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γεωργόπουλου δεν μπορεί να δώσει λύση στα αδιέξοδα της παιδείας, μαζί και της νεάς αντι-μεταρρύθμισης που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Η άγρια καταστολή κάθε κινητοποίησης των φοιτητικών συλλόγων εκφράζει την αγωνία τους.

Νίκος Τζιριός
φοιτητής Πολυτεχνείου Πάτρας

Νίκος Τζιριός

φοιτητής Πολυτεχνείου Πάτρας

Διάλυση στο χώρο της υγείας

Την εβδομάδα 13-12-10 έως και 17-12-10 συνεχίστηκαν οι απεργιακές κινητοποιήσεις στο χώρο της υγείας που είχαν αρχίσει με 48ωρη απεργία των γιατρών του ΙΚΑ λίγες ημέρες πριν. Στις 17-12-10 έγινε συγκέντρωση διαμαρτυρίας των γιατρών του ΙΚΑ, ιδιωτών και νοσοκομειακών, μπροστά στο υπουργείο υγείας για να διαμαρτυρηθούν για την καταστροφή του δημόσιου συστήματος υγείας, κατ'ευφημισμόν ΕΣΥ.

Συγκεντρώθηκαν περίπου 300-350 γιατροί. Παρευρισκόνταν αντιπρόσωποι του ΠΙΣ, ΙΣΑ, ΙΣΠ, ΠΟΣΕΥΠΙΚΑ. Οι γιατροί μπήκαν στο υπουργείο και απαίτησαν συνάντηση με την ηγεσία του. Αναγκάστηκαν να χορηγήσουν μια αίθουσα συνεδριάσεων προκειμένου να ακούσουν τις απόψεις των συνδικαλιστικών οργάνων. Παραβρέθηκε ο υφυπουργός υγείας Μωυσίδης και ο Γ.Γ. Πολύζος.

Οι γιατροί εξέθεσαν τα οξύτα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ιατρική κοινότητα όπως;

- Οι απολύσεις των 1100 συμβασιούχων του ΙΚΑ και η μη

επαναπρόσληψή τους μέχρι σήμερα όπως είχαν υποσχεθεί.

- Οι οφειλές όλων των ασφαλιστικών ταμείων προς τους συμβεβλημένους γιατρούς οι οποίες υπερβαίνουν, σε πολλά ταμεία, τα 2 χρόνια.

- Ο Γκαϊμπελικής μορφής διασυρμός των γιατρών που αποκαλούνται από τα ΜΜΕ μίζαδόροι και εγκληματίες με λευ-

κές μπλούζες, προκειμένου να τους υποτάξουν.

- Το νέο νομοσχέδιο που κατατέθηκε, συζητήθηκε εν ριπή οφθαλμού και ενεκρίθη από το Υπουργικό Συμβούλιο προκειμένου να προωθηθεί προς ψήφιση στη Βουλή το αμέσως επόμενο διάστημα.

Οι γιατροί απαίτησαν απαντήσεις και πήραν φούμαρα.

Ωδινεν ορος και ετεκε μυν .

Ο υφυπουργός χρησιμοποίησε την ιατρική του ιδιότητα ως στοιχείο παρελκυστικής τακτικής και αναχώματος στην οργή των παρευρισκομένων. Δεν δεσμεύτηκε σε κανένα από τα αιτήματα των παρευρισκομένων. Θεώρησε ότι η υπαγωγή όλων των φορέων της υγείας στο Υπουργείο, ήταν «κατόρθωμα»

ΣΕ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΣΟΥΦΛΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ

Πραγματικά η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όχι απλά τρομοκρατεί με την πολιτική της τον κόσμο της εργασίας, όχι μόνο κατεβάζει στο δρόμο τις ορδές των ΜΑΤ-Ασφαλιτών-ΔΙΑΣ και τις υδροφόρες αντιμετωπίζοντας με δολοφονικές διαθέσεις τους διαδηλωτές, αλλά φαίνεται ότι έχει βάλει πλώρη να εντάξει και τον στρατό στα σχέδια καταστολής του κινήματος, όπως προβλέπει ο σύγχρονος Κοινοβουλευτικός Ολοκληρωτισμός, οι αποφάσεις της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ.

Στο Έβρο, για μια ακόμη φορά γίναμε μάρτυρες της σχεδιασμένης κυβερνητικής επικήδειας διαμόρφωσης κλίματος και καλλιέργειας αντίληψης εσωτερικού εχθρού-λαού, στους φαντάρους και στο μόνιμο προσωπικό.

Πιο συγκεκριμένα, στο Σουφλί, η 50η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία μπήκε σε κατάσταση επιφυλακής, δόθηκαν διαταγές που έκαναν λόγο για αυξημένη επαγρύπνηση και οι αξιωματικοί επέστρεψαν την προσοχή τους στους σκοπούς, καλώντας τους

να έχουν κουμπωμένη τελαμώνα στην σκοπιά!!!

Προς τι όμως όλα αυτά τα Πολεμικά Μέτρα;

Επειδή, θα γίνονταν διαδήλωση 200 αγωνιστών ενάντια στην παρουσία της FRONTEX και στην άθλια, απάνθρωπη, βάρβαρη μεταχείριση των ελληνικών αρχών προς τους μετανάστες.

ΔΙΚΤΥΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΦΑΝΤΑΡΩΝ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ
ΤΗΛ. ΕΠΙΚ. 6932 955437
Diktiospartakos.blogspot.com

της κυβέρνησης Παπανδρέου, παρέπεμψε τις επαναπροσλήψεις στο άδηλο μέλλον, τις πληρωμές των γιατρών το 2011 και ποίησε την «νήσσαν» στο θέμα του διασυρμού των γιατρών.

Όσον αφορά το νέο νομοσχέδιο, αναφέρθηκε στην «επαναστατική» πράξη της κυβέρνησης να αναρτήσει το νομοσχέδιο στο διαδίκτυο ώστε να συζητηθεί με τους φορείς της υγείας. Πότε; Προφανώς μετά την ψήφισή του από τη Βουλή. Οι γιατροί οργισμένοι άρχισαν να τον αποκαλούν «καραγκιόζη» κλπ. Από γιατρό καταγγέλθηκε ως ψεύτης, ως άνθρωπος του μνημονίου, αυτός και η κυβέρνησή του, ότι κανένα κοινωνικό πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί από μόνο του μέσα σε συνθήκες κατάρρευσης του καπιταλισμού καθώς και ότι η μόνη λύση είναι η ενωμένη πάλη της εργατικής τάξης, των καταπιεσμένων μικροαστικών στρωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των εργαζομένων στο χώρο της υγείας, για την ανατροπή της καπιταλιστικής κυβέρνησης Παπανδρέου και την εργατική εξουσία.

Μ. Γ.

Η ΚΡΙΣΗ ΧΡΕΟΥΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΤΟ 2011

Σε ένα αληθινό νέο Μνημόνιο οδηγεί η επικαιροποιημένη έκθεση της Κομισιόν για τα αποτελέσματα της φθινοπωρινής αξιολόγησής της που δημοσιεύτηκε στις 9 Δεκεμβρίου. Με βάση αυτήν την έκθεση αλλά και την αντίστοιχη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θα διαμορφωθεί το "πρόγραμμα μεσοπρόθεσμης δημοσιονομικής στρατηγικής" για το 2012-14. Αυτή είναι η επίσημη ονομασία του νέου Μνημόνιο που θα ελθεί μαζί με την πολύ πιθανή απόφαση των χωρών της ευρωζώνης για επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του δανείου της τρόικα κατά τρία χρόνια και θα περιλαμβάνει μέτρα τρισχιρότερα από εκείνα που πέρασαν το 2010-11. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

- Την πλήρη επικράτηση των επιχειρησιακών συμβάσεων επί των κλαδικών με συνέπεια τη μείωση πάνω από 20% των αποδοχών στον ιδιωτικό τομέα

- Την ένταξη ακόμα περισσότερων αγαθών στον "υψηλό" ΦΠΑ (23%) και την μείωση των αποδοχών σε όλο το δημόσιο τομέα σε επίπεδο ανάλογο με εκείνο των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ (έως -25%).

- Τη μείωση των συντάξεων κατά 5-10% μέσα από τη μείωση των επικουρικών συντάξεων έως 25%.

Σ' αυτά -μεταξύ άλλων- τα μέτρα οδηγεί το επερχόμενο "πάγωμα" του ρυθμού μείωσης του ελλείμματος μετά το 2012. Η προαναφερθείσα έκθεση της Κομισιόν αποκαλύπτει τα παρακάτω:

- Οι δαπάνες για πληρωμή τόκων θα αυξηθούν κατά 32% μέσα σε μια τετραετία. **Μαζί με τα τοκοχρεολύσια και τις προμήθειες οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους ανέρχονται στο 54% των δαπανών του προϋπολογισμού.**

- Στην εκτίναξη των δαπανών για πληρωμή τόκων οφείλεται η επανάκαμψη του ελλείμματος που από το 2012 αρχίζει ξανά αυξάνεται. **Για το 2012 οι προβλέψεις της Κομισιόν μιλάνε για έλλειμμα 7,5% και 7,8% για το 2013 και 2014.** Αυτές οι προβλέψεις βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τις αντίστοιχες που αναγράφονται στον προϋπολογισμό ακόμα και στο πρόσφατα επικαιροποιημένο Μνημόνιο, σύμφωνα με τις οποίες το έλλειμμα θα κινηθεί στο 6,5% το 2012, στο 4,8% το 2013 και στο 2,6% το 2014.

Συνέπεια της υποταγής του προϋπολογισμού στην εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης είναι το γεγονός ότι διπλασιάζεται το ύψος των «μη καθορισμένων» μέτρων από τα 11,4 δισ. ευρώ που ήταν σύμφωνα με το αρχικό Μνημόνιο εκτοξεύονται στα 22,4 δισ. ευρώ για την ίδια περίοδο. Μ' άλλα λόγια θα ξεπεράσει τα 55 δισ. ευρώ το ύψος των μέτρων που επιβάλει η τρόικα και η κυβέρνηση της από την αρχή εφαρμογής του Μνημονίου μέχρι το προγραμματισμένο τέλος του.

Ωστόσο και αυτά τα μέτρα δεν φαίνεται σε καμία περίπτωση να αρκούν. Αυτό λένε τα ίδια τα λόγια του υπουργού Οικονομικών: **"Οι αποφάσεις"** της πρόσφατης συνόδου κορυφής στις Βρυξέλλες (15-16 Δεκέμβρη) **"θα κρίνουν όχι μονάχα το μέλλον όλης της Ευρωζώνης, αλλά, εν πολλοίς, και το μέλλον της δικής μας χώρας"**. Αυτό σημαίνει πως ακόμα περάσουν τα πιο άγρια αντιλαϊκά μέτρα, μια επιδείνωση της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους θα μπορούσε να οδηγήσει σε κι άλλα μέτρα, στο διηνεκές.

Σύμφωνα με την σχετική έκθεση του ΔΝΤ το χρέος το 2011 θα μπορούσε αντί για 152% του ΑΕΠ όπως προβλέπει ο προϋπολογισμός, να φτάσει το 157% αν η οικονομία βυθιζόταν κι άλλο στην ύφεση, στο 158% αν μειωθεί ο πληθωρισμός κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες, στο 183% αν τεθεί θέμα νέας υποστήριξης των τραπεζών και σχεδόν στο 200% αν υπάρξει διεθνής οικονομική αναταραχή!

Φυσικά θα μπορούσε να υπάρξουν πολλοί ιδιαίτεροι συνδυασμοί όλων των παραπάνω παραγόντων που σε κάθε περι-

πτωση θα οδηγήσουν σε νέα αύξηση του δημοσίου χρέους.

Αντανάκλαση της δραματικής επιδείνωσης της ελληνικής κρίσης χρέους, η οποία τείνει να απορροφήσει και την τελευταία ζωντανή δυνατότητα της οικονομίας είναι το "κόστος" δημοσιονομικής προσαρμογής από έτος σε έτος.

Συγκεκριμένα:

Για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 4,9 δισ. ευρώ το 2011 απαιτούνται με βάση τον ψηφισμένο πλέον προϋπολογισμό του ίδιου έτους μέτρα ύψους 14,3 δισ. ευρώ. Μ' άλλα λόγια για κάθε μοναδιαία μείωση του ελλείμματος απαιτούνται μέτρα ύψους 2,9 δισ. ευρώ. Η

αναλογία αυτή είναι υπερδιπλάσια εκείνης του 2010, όταν απαιτήθηκαν μέτρα ύψους 20 δισ. ευρώ για τη μείωση του ελλείμματος κατά 14,3 δισ. ευρώ δηλαδή χρειάστηκαν μέτρα 1,3 δισ. ευρώ για κάθε μοναδιαία μείωση του ελλείμματος.

Η εκτίναξη του "κόστους" της δημοσιονομικής προσαρμογής κάθε άλλο παρά μετριάζεται τα επόμενα χρόνια, παρά την "εντυπωσιακή" πορεία του 2010.

Το 2012 προβλέπεται νέο υψηλό, καθώς σύμφωνα με τις προβλέψεις της Κομισιόν θα χρειαστούν μέτρα ύψους 8 δισ. ευρώ για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 2,1 δισ. ευρώ. Δηλαδή σε ένα χρόνο από τώρα, στο τέλος του 2011, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ύψους 3,9 δισ. ευρώ για κάθε μοναδιαία μείωση του ελλείμματος. Η δυσαναλογία αυτή δεν προβλέπεται να ανατραπεί το 2013 και το 2014, καθώς δεν αναμένεται να πέσει κάτω από το 2,2:1.

Κ.Δ.

Η Νέα Προοπτική εύχεται Καλή Χρονιά και καλούς αγώνες

Αγαπητέ σύντροφε

Η Νέα Προοπτική, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της πάλης για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού και την εργατική εξουσία. Μέσα σε συνθήκες κοινωνικής έκρηξης ενάντια στα μέτρα της καπιταλιστικής χρεοκοπίας, που η Τρόικα των διεθνών δανειστών και η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ επιχειρούν να φορτώσουν στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, η επαναστατική εφημερίδα είναι το πιο αναγκαίο όπλο πολιτικής και ιδεολογικής πάλης.

Η Νέα Προοπτική δεν έχει ούτε μυστικές χρη-

ματοδοτήσεις, ούτε έσοδα από κρατικές ή καπιταλιστικές διαφημίσεις. Οι αναγνώστες είστε οι μόνοι χρηματοδότες μας. Το κόστος έκδοσης της εφημερίδας

είναι μεγάλο και καλύπτεται αποκλειστικά από τους συντρόφους. Σας οπαρακαλούμε με το νέο χρόνο να συμβάλλετε με την συνδρομή σας σε αυτήν την πάλη.

Την συνεισφορά σας μπορείτε να την αποστείλετε είτε ταχυδρομικά στην διεύθυνση της εφημερίδας είτε να την καταθέσετε στην Εθνική τράπεζα στον λογαριασμό:
125/51214260

**Ευχαριστούμε
η σύνταξη της
Νέας Προοπτικής**

Βιαιοπραγίες της ΚΝΕ κατά φοιτητών/τριών της ΕΑΑΚ

Μέσα σε συνθήκες κοινωνικής έκρηξης και βάρβαρης επίθεσης της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης της τρώικας του ΔΝΤ/ΕΚΤ/ΕΕ εναντίον όλων των ιστορικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων της εργατικής τάξης, η ενότητα του εργατικού κινήματος ενάντια στον κοινό ταξικό εχθρό είναι ουσιώδης όρος για την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής επίθεσης και την οργάνωση της ταξικής αντεπίθεσης. Ορισμένοι όμως, στην ηγεσία του Περισοπού φαίνεται πως επιθέγουν όχι την κοινή ταξική δράση, αλλά τον ενδοαριστικό εμφύλιο πόλεμο. Όσα απαράδεκτα συμβαίνουν στα πανεπιστήμια, ξεκινώντας από το Πάντειο, πρέπει να προβληματίσουν όλους τους αγωνιστές και τα καταδικαστούν από όλες τις τάξεις του εργατικού κινήματος. Πρωτίστως πρέπει να καταδικαστούν από την ηγεσία του ΚΚΕ, και να δοθεί εντολή να σταματήσουν αμέσως οι βιαιοπραγίες κατά αριστερών.

Η επίθεση με συκοφαντίες και ρόπαλα κατά φοιτητών και φοιτητριών ξεκίνησε από το Πάντειο Πανεπιστήμιο στην Αθήνα, αλλά επεκτάθηκε και σε άλλα πανεπιστήμια. Με ανακοίνωσή της, στις 20/12/2010, η Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση περιγράφει τα γεγονότα:

«[...] Όλο το προηγούμενο διάστημα, οι δυνάμεις της ΚΝΕ προέβησαν σε μια σειρά από προκλήσεις και τραμπουκισμούς σε βάρος αγωνιστών της ΕΑΑΚ με στόχο τη φήμωση του σχήματος και την καταπάτηση του χώρου παρέμβασής του. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτή η επιλογή γίνεται σε μια σχολή που κυριαρχούν εμφανώς οι δυνάμεις της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ, χωρίς αυτό, όπως φαίνεται να ενοχλεί την ηγεσία της ΚΝΕ. Συνέχεια αυτής της επιλογής ήταν η τοποθέτηση τιμητικής πλάκας στη μνήμη της ηρωικής κομμουνίστριας Σωτηρίας Βασιλακοπούλου σε έναν από τους ελάχιστους χώρους που διατηρεί το σχήμα της ΕΑΑΚ στη σχολή με την υπογραφή ΚΝΕ-ΚΚΕ, στο πλαίσιο εκδήλωσης που πραγματοποιήσαν. Τα μέλη της ΕΑΑΚ επέλεξαν να μη δημιουργήσουν ένταση μέχρι και το πέρας της εκδήλωσης. Αντίθετα μετά από αυτή παρέδωσαν με διάθεση συνεννόησης και χωρίς καμία φθορά, τη συγκεκριμένη πλάκα στα μέλη της ΚΝΕ έτσι ώστε να τοποθετηθεί σε οποιοδήποτε άλλο σημείο της σχολής.

Αμέσως μετά από αυτό, η ηγεσία της ΚΝΕ εξέδωσε μια χυδαία ανακοίνωση, στην οποία κατηγορεί τους αγωνιστές της ΕΑΑΚ, ως «ΕΚΟΦΙΤΕΣ» και «Αντικομμουνιστές», τους παρομοιάζει με «απογόνους

των Ες- Ες» και «Χρυσαιγίτες» και την ίδια στιγμή εξαπολύει ως «απάντηση» τραμπουκικές επιθέσεις εναντίον τους.

Είναι φανερό ότι όλο το παραπάνω σκηνικό αποτελεί ντροπιαστική μεθόδευση και προβοκάτσια από τη μεριά της ΚΝΕ με στόχο την περαιτέρω περικαρράκωση των δυνάμεών της και στοχοποίηση της ΕΑΑΚ και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Μια μεθόδευση που δε διστάζει μάλιστα να χρησιμοποιήσει, πέρα από βαρύτατους χαρακτηρισμούς εναντίον της ΕΑΑΚ, την ίδια τη μνήμη της ηρωικής αγωνίστριας Σ. Βασιλακοπούλου και να την κηλιδώσει εντάσσοντας την στους μικροπολιτικούς της σχεδιασμούς. **Αγωνιστές όπως η Βασιλακοπούλου δεν έχουν θέση σε τέτοια γεγονότα. Πρέπει να τιμούνται και να μένουν ζωντανοί στη μνήμη του λαού δείχνοντας το δρόμο για ακόμη πιο αποφασιστικούς και νικηφόρους αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας που θα καταφέρνουν να δικαιώσουν τελικά την ίδια την οδυνηρή απώλειά τους.** Δυστυχώς, είναι ξεκάθαρο, ότι η συγκεκριμένη στάση της ΚΝΕ δεν εκκινεί από μια προσπάθεια τέτοιας υπεράσπισης της μνήμης της Σ. Βασιλακοπούλου αλλά από την εμμονική συνέχιση της προσπάθειας της ΚΝΕ να απομονώσει τα μέλη της από κά-

θε αγωνιστική παρέμβαση πέραν του εαυτού της.

Από την πλευρά μας δηλώνουμε ότι θα παραμείνουμε προσηλωμένοι στον καθημερινό αγώνα ενάντια στην αντιλαϊκή επίθεση σε εκπαίδευση και εργασία, για τα συμφέροντα της νεολαίας και των εργαζομένων, έχοντας πάντα ως έμπνευση τη Σωτηρία και όλες τις ηρωικές μορφές του κινήματος των περασμένων χρόνων. Δεν θα ακολουθήσουμε την ηγεσία της ΚΝΕ στον ολισθηρό δρόμο της, χωρίς αρχές, σύγκρουσης. Καθούμε, μάλιστα τους αγωνιστές της ΚΝΕ και του ΚΚΕ να γυρίσουν την πλάτη σε αυτές τις μεθοδεύσεις, συμβάλλοντας με τον τρόπο τους μέσα από τις μαζικές διαδικασίες του κινήματος για την κλιμάκωση και την πολιτικοποίηση των αγώνων στην πάλη που έχει ανάγκη η εποχή μας. **Θεωρούμε ότι η αναγκαία αντιπαράθεση είναι με το κράτος και τις δυνάμεις καταστολής και όχι με την υπόλοιπη αριστερά, ωστόσο δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι δεν θα επιτρέψουμε κανενός είδους τραμπουκικές επιθέσεις που στόχο έχουν να πλήξουν την παρέμβαση των σχημάτων της ΕΑΑΚ μέσα στις σχολές.**

Αλλά οι απαράδεκτες για την αριστερά βιαιοπραγίες δεν περιορίστηκαν επεκτάθηκαν στο Βόλο. Με

ανακοίνωσή του το ΕΕΚ Θεσσαλίας στις 21/12/2010 αναφέρει:

«Στο Βόλο, η επίθεση ξεκίνησε το Σάββατο 18/12 με την καταστροφή των χώρων ελεύθερης διακίνησης του πολιτικού υλικού των σχημάτων της ΕΑΑΚ και τον τραμπουκισμό φοιτητών από μαινόμενα μέλη της ΚΝΕ και συνεχίστηκε τη Δευτέρα 20/12 με σφοδρότατες δολοφοβικές επιθέσεις οργανωμένων μελών της ΚΝΕ και του ΠΑΜΕ εναντίον μελών της ΕΑΑΚ στην Αρχιτεκτονική Π.Θ. Από τα χτυπήματα, σύντροφος της ΕΑΑΚ, νεολαίος του ΝΑΡ, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο όπου του έγιναν ράμματα στο κεφάλι.

[...] Το ΕΕΚ καλεί τα μέλη της ΚΝΕ αποστασιοποιηθούν και να καταδικάσουν τον πολιτικό χουλιγκανισμό, τις σταθινικές πολιτικές πρακτικές πολιτικών εκκαθαρίσεων μελών άλλων αριστερών οργανώσεων και φοιτητικών σχημάτων. Ταυτόχρονα καλεί όλα τα υπόλοιπα αριστερά φοιτητικά σχήματα και τις αντεξουσιαστικές συλλογικότητες να πάρουν θέση στα γεγονότα, που δεν έχουν καμία σχέση ούτε με πλάκες, τραπέζια και χώρους στις σχολές ούτε με έναν ενδοαριστικό «καβγά για το μαντρί» αλλά με την ίδια την υπόθεση της εξέγερσης του Δεκέμβρη και της επανάστασης».

Αγία Βαρβάρα

«Δεν διέκοψαν την λειτουργία τους οι “Αντι-Θέσεις”»

Από τον σύντροφο Δ. Αμπάτη, εκ μέρους της Αγωνιστικής Κίνησης «Αντι-Θέσεις» της Αγίας Βαρβάρας, πήραμε την παρακάτω επιστολή:

«Αγαπητέ σ. Θόδωρε

Στο φύλλο 489 της Ν.Π σε άρθρο σου για τις Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές του Νοέμβρη, στα πλαίσια της πληροφόρησης που προσπάθησε να δώσει για τα ανεξάρτητα αριστερά Δημοτικά εκλογικά σχήματα, αναφέρθηκε και στην Αγωνιστική Κίνηση “Αντιθέσεις” Αγίας Βαρβάρας.

Ο τρόπος δυστυχώς με τον οποίο περιέγραψες την μη κάθοδό μας στις εκλογές - και χωρίς να θέλουμε να πάρουμε θέση ως προς το πολιτικό περιεχόμενο του σχολιασμού - αφήνει σαφώς να εννοηθεί ότι η Κίνηση διέκοψε την λειτουργία της.

Προς αποφυγή λοιπόν άσκοπων παρεξηγήσεων θα θέλαμε να σε πληροφορήσουμε ότι παρ’ όλο που η Κίνηση αντιμετωπίζει σημαντικά οικονομικά προβλήματα το τελευταίο διάστημα, δεν υπήρχε ποτέ από κανένα σύντροφο της Κίνησης η σκέψη της αναστολής της λειτουργίας της. Ίσα-ίσα που συνεχίζουμε για μεγαλύτερο πείσμα τον αγώνα για να διατηρήσουμε και να διεκρούμε στην Αγία Βαρβάρα αυτόν

τον μικρό μεν αλλά με σημαντικά αποτελέσματα πυρήνα δράσης και αντίστασης κατά αυτών που θέλουν να κλέβουν τις ζωές μας.

Συνηγορικά για την Αγωνιστική Κίνηση «Αντι-Θέσεις»

Δ. Αμπάτης».

Το κείμενο με τίτλο «Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές 2010 - Απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και κρίση αστικής εξουσίας», με την υπογραφή του υπογραφόμενου Θ. Κουτσουμπό έγραφε σχετικά:

«Συνολικά οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς εντός και εκτός του σχήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κατέβασαν ανεξάρτητα ψηφοδέλτια σε 24 δήμους - τα περισσότερα από κάθε άλλη φορά - καταφέροντας να εκλέξουν από έναν δημοτικό σύμβουλο στους 15 από αυτούς!

Εκτός από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΕΕΚ υπήρξαν και ψηφοδέλτια που στηρίχτηκαν από την ΟΚΔΕ (που εκλέγει δημοτικό σύμβουλο στον δήμο Νεάπολης Θεσσαλονίκης), το ΕΑΜ (που εκλέγει στην Πάτρα έναν δημοτικό σύμβουλο), το ΜΛ-ΚΚΕ (που εκλέγει δημοτικό σύμβουλο στην Ηλιούπολη) και άλλες οργανώσεις.

Ιδιαίτερα καλά πήγαν τα δημοτικά σχήματα με διαρκή παρουσία στους τοπικούς αγώνες και ιστορική παρακαταθήκη, ενώ όχι τόσο καλά σχήματα (όπως π.χ. στην Νέα Ιωνία ή το Γαλάτσι) που φτιάχτηκαν την τελευταία στιγμή και απέσπασαν ποσοστά χαμηλότερα του πανελλαδικού μέσου όρου.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ο πολιτικός προσανατολισμός τμήματος των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε συνεργασίες με τμήματα του διαλυμένου ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε στην δυστοκία καθόδου σε μερικές περιπτώσεις (Αιγάλεω) ή ακόμη και στην διάλυση σχημάτων εκεί που προ-υπήρχαν (Αγ. Βαρβάρα Αττικής), εκφράζοντας ακριβώς τον αντιφατικό και ετερόκλητο χαρακτήρα των σχημάτων αυτών».

Η τελευταία, υπογραμμισμένη από εμάς, παράγραφος αποτελεί το επίμαχο σημείο που προκάλεσε τη διευκρινιστική επιστολή του συντρόφου Δ. Αμπάτη.

Απαντάμε χωρίς υπεκφυγές: Πρώτον, καιρόμαστε αν οι σύντροφοι σκέπτονται τη διατήρηση και διεύρυνση της δράσης των «Αντι-Θέσεων». Ούτε το ΕΕΚ επιθυμεί τη διάλυσή τους. Μέλη του είναι ιδρυτικά μέλη των «Αντι-Θέσεων», και

συνέβαλλαν στην ανάπτυξη και μετατροπή της προϋπάρχουσας «Ομάδας Δημοτών» σε «Αγωνιστική Κίνηση Αντι-Θέσεις». Συμμετείχαμε με υποψήφιους στις δημοτικές εκλογές του 2006 και πάνω απ’ όλα στους σημαντικούς αγώνες στους οποίους οι Αντι-Θέσεις πρωτοστάτησαν (αγώνας με την Αποστολική Διακονία, γκαράζ Σιπύλλου, άρθρο 16, για τους μετανάστες, κλπ).

Δυστυχώς, μετά τον σχηματισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι σύντροφοι του ΝΑΡ στις «Αντι-Θέσεις», δοκίμασαν να μετατρέψουν το τοπικό δημοτικό-πολιτικό σχήμα σε σχήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αν και γνώριζαν πολύ καλά την αντίθεση του ΕΕΚ τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο.

Προχωρώντας ένα βήμα παραπέρα, οι σύντροφοι επικείμεναν, τις παραμονές των πρόσφατων δημοτικών εκλογών, να κατέβουν σε ενιαίο ψηφοδέλτιο με το τοπικό σχήμα του ΣΥΡΙΖΑ - μια κίνηση που κατέληξε σε τραγωδία, και στη μη κάθοδο, τελικά, των «Αντι-Θέσεων» στις εκλογές.

Πέρα από τα οικονομικά προβλήματα, που ο σύντροφος επικαλείται, υπάρχουν μια σειρά πολιτικά ζητήματα που πρέπει να επισημανθούν και να συζητηθούν. Εξ άλλου τα ίδια τα οικονομικά ζητήματα

αποτελούν έκφραση άλλων πολιτικών προβλημάτων. Η αλήθεια πρέπει να αντιμετωπιστεί καταπρόσωπα. Εδώ και πάρα πολύ καιρό η εφημερίδα της κίνησης έπαψε να εκδίδεται τακτικά, τα γραφεία δεν λειτουργούν, και καμιά συμμετοχή των Αντι-Θέσεων δεν υπάρχει στους κρίσιμους αγώνες της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού.

Θεωρούμε ότι η παράλυση, ως το πούμε ευγενικά, των «Αντι-Θέσεων», αδυνατίζει την πάλη σε μια εργατική-λαϊκή συνοικία των Δυτικών προαστείων. Σε κάθε περίπτωση, η θετική και αρνητική εμπειρία της Αγωνιστικής κίνησης Αντι-Θέσεις, θάπρεπε να είναι ζήτημα συζήτησης σε μια καλά προετοιμασμένη συνέλευση, που θα αποφασίσει για τον χαρακτήρα και την πολιτική φυσιογνωμία της κίνησης. Μέσα σε συνθήκες κοινωνικής έκρηξης ενάντια στα μέτρα της κρίσης, που η Τρώικα των διεθνών δανειστών με υποχείριό της την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ φορτώνει στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, είναι αναγκαία η ενιαία πάλη όλων των αγωνιστών της επαναστατικής-ριζοσπαστικής Αριστεράς (και) στην Αγία Βαρβάρα.

Συνηγορικά
Θόδωρος Κουτσουμπός

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΕΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση- συζήτηση του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος στην Νομική Σχολή, την Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου, με θέμα «Καπιταλιστική Χρεοκοπία έτος 4ο - Παγκόσμια κρίση, ΕΕ- Ελλάδα και Επαναστατικές Προοπτικές».

Την εκδήλωση άνοιξε με την εισήγησή του ο σύντροφος Γ. Αγγέλης, που αναφέρθηκε στην κρίση του ευρωπαϊκού χρέους που γκρέμισε την εμπιστοσύνη των τραπεζών καθώς και στην προσπάθεια επιμήκυνσης του χρέους των χωρών που είναι σε «ακήρυκτη» χρεοκοπία. Χαρακτηριστικό της κατάστασης που επικρατεί, είπε, είναι ότι οι χώρες τις ευρωζώνης πρέπει τον Ιανουάριο του 2011 να βρουν 750 δις ευρώ. Η επιμήκυνση του χρέους για την οποία μιλάνε -η συζήτηση για επιμήκυνση ξεκίνησε με αφορμή την Ιρλανδία- δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια μορφή αναδιάρθρωσης του χρέους με μια χρονική παράταση. Ταυτόχρονα, είναι μια πρακτική απόδειξη ότι η εφαρμογή του μνημονίου δεν μπορεί να δώσει το επιθυμητό αποτέλεσμα, να μην χρεοκοπήσει ο ελληνικός καπιταλισμός. Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι για να λειτουργήσει η επιμήκυνση θα πρέπει να την εγκρίνουν και τα Ευρωπαϊκά Κοινοβούλια των 16.

Η επιμήκυνση του χρέους αποτελεί το ένα σκέλος του μηχανισμού αντιμετώπισης της κρίσης, το άλλο σκέλος είναι η... ελεγχόμενη πτώχευση. Από τα μέσα του 2013 οι αφερέγγυες χώρες που θέλουν να δανειστούν θα μπορούν να εκδώσουν ένα κρατικό ομόλογο όπου θα επιτρέπει την επιμήκυνση του χρέους εφόσον το 70% των ομολογιούχων δεχθούν. Ο αγοραστής μαζί με το ομόλογο αγοράζει και τον κίνδυνο να μην πληρωθεί -κάτι πολύ πιθανό για μια αφερέγγυα χώρα. Διαμέσου του μηχανισμού αυτού, αναγκάζονται οι αφερέγγυες χώρες σε ελεγχόμενη χρεοκοπία και σε εξώση απ' την ΕΕ. Εναλλακτική λύση στα πλαίσια του καπιταλισμού δεν υπάρχει. Ακόμα και η ιδέα του ευρω-ομολόγου πέφτει στο κενό καθώς σημαίνει ότι η Γερμανία θα πρέπει να εγγυηθεί τον κίνδυνο αυτού του χρηματοοικονομικού προϊόντος, δηλαδή τον κίνδυνο ενός ομολόγου κοινού για όλες τις χώρες μέλη της ΕΕ συμπεριλαμβανομένων και των riigs και των υπόλοιπων αφερέγγυων χωρών. Η λογική του μηχανισμού δεν είναι μόνο η δημιουργία μιας «αντιτυρικής ζώνης» απέναντι στις χρεοκοπημένες χώρες, αλλά και οι «ελεγχόμενες εκρήξεις» στο εσωτερικό των χωρών αυτών ώστε να μην επεκταθεί η κρίση τους και αλλού.

Ο σ. Σάββας Μιχαήλ, γραμματέας του ΕΕΚ, τόνισε ότι διανύουμε τον 4ο χρόνο μιας κρίσης όχι κυκλικής και συγκυριακής. Τώρα είμαστε σε μια καμπή, είπε. Όπως και το 1929, επίκεντρο της κρίσης είναι η Ευρωπαϊκή Ήπειρος. Στην Ελλάδα το μνημόνιο απέτυχε, αφήνοντας το 33% της νεολαίας άνεργο, το 1/5 του πληθυσμού να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Ξέρανε ότι η Ελλάδα ήταν ο εύθραυστος κρίκος σε μια διεθνή αλυσίδα, μια κατάρρευση της θα έφερνε ντόμιο χρεοκοπιών. Όλα τα στοιχεία που η Μέρκελ ανέφερε για την αντιμετώπιση του χρέους δηλαδή α) ελαστικές σχέσεις εργασίας και β) δημοσιονομική πειθαρχία είναι στοιχεία που είχε η Ιρλανδία και όμως χρεοκόπησε. Η Ισπανία και η Ιταλία ακολουθούν και καθώς το ντόμιο έχει αρχίσει να πέφτει συμπαρασύρει όχι μόνο χώρες της περιφερειακής Ευρώπης αλλά και το κέντρο.

Ο πρόεδρος του αντίστοιχου ΣΕΒ Γερμανίας ήταν αυτός που πρότεινε πρώτος την τριχοτόμηση της ΕΕ. Ευρώ για τις υγιείς χώρες, στερλίνια για την Αγγλία και οι αφερέγγυες χώρες τα εθνικά τους νομίσματα στο εσωτερικό τους και το ευρώ για την εξόφληση των δανειακών τους υποχρεώσεων στο εξωτερικό τους.

Η ανάγκη ευρωπαϊκής οικονομικής ενοποίησης σκοντάφτει στα έθνη-κράτη. Όλες οι προσπάθειες οικονομικής ενοποίησης της Ευρώπης που θα την καθιστούσαν οικονομική υπερδύναμη έχουν καταρρεύσει (Παγκόσμιοι Πόλεμοι, ΕΟΚ-ΕΕ). Στη συνέχεια τόνισε τις αντιφάσεις της ΕΕ. Έχουμε ένα νόμισμα -το ευρώ- και 16 προϋπολογισμούς. Η Γερμανία δεν θα ήταν πλεονασματική χώρα αν χλωρε όπως η Ελλάδα δεν ήταν ελλειμματικές. Η Γερμανία είναι εξαρτημένη από τους αδύναμους εταίρους της και τους έχει ανάγκη.

Η Αμερική επιτάχυνε τις κρατικές χρεοκοπίες στην Ευρώπη. Για να πολεμήσει την κρίση της η Αμερική υποτίμησε το νόμισμά της, το δολάριο (ένα εθνικό αλλά ταυτόχρονα διεθνές νόμισμα) το οποίο υπάρχει όμως σε μεγάλα αποθέματα σε Κίνα και Ευρώπη. Η Κίνα -αυτός ο γίγαντας με τα πήλινα πόδια- αντί να γίνει ιμπεριαλισμός κινδυνεύει να γίνει μισοαποικία. Η πτώση του δολαρίου οδηγεί σε έντονες πιέσεις για ανατίμηση του εθνικού της νομίσματος που με τη σειρά της οδηγεί σε μείωση των εξαγωγών της. Η Κίνα επενδύει στην Ευρώπη ώστε να αποτινάξει την αμερικάνικη πίεση του δολαρίου πάνω της. Επιπλέον, 4 χρόνια μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης έχει δημιουργηθεί μια φούσκα στα στεγαστικά δάνεια στην Κίνα, ίδια με αυτήν της Αμερικής το 2007. Η Κίνα έχει φτάσει σε ένα όριο.

Η Ευρώπη δεχόμενη πίεση από Δύση και Ανατολή, Αμερική και Ασία, γίνεται το επίκεντρο των αγώνων με επαναστατικό δυναμικό. Στην Αγγλία είχαμε κινητοποιήσεις 60.000 φοιτητών, απεργιακό πυρετό στην Γαλλία, η Πορτογαλία γνώρισε τη μεγαλύτερη γενική απεργία στην ιστορία της, στην Ιταλία μαχητικές κινητοποιήσεις των φοιτητών ενάντια στην κυβέρνηση Μπερλουσκόνι. Η ίδια η οικονομική κρίση έχει δημιουργήσει μια πολιτική κρίση η οποία έχει μετατραπεί σε καθεστωτική κρίση. Το ίδιο το κοινοβουλευτικό σύστημα έχει φτάσει σε ένα όριο.

Έχει ή όχι επαναστατικές συνέπειες η κρίση;

Μέχρι στιγμής έχουμε δει ότι κάθε προσπάθεια αντιμετώπισης της κρίσης οδηγεί σε βαθύτερη, χειρότερη κρίση. Οι αντιφάσεις επανεμφανίζονται και εκρήγνυνται. Η οικονομική κρίση γίνεται πολιτική κρίση σε όλες

τις καπιταλιστικές χώρες σε Ευρώπη και Αμερική. Τα κόμματα και οι γραφειοκράτες παίζουν αναχαιτιστικό ρόλο. ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ-ΠΑΜΕ έχουν δυσφημίσει κάθε αγώνα, κάθε απεργία. Τα κόμματα της Αριστεράς, από τα κοινοβουλευτικά μέχρι την εξωκοινοβουλευτική αριστερά και τους α/α αφού στις αρχές του ξεσπάσματος της κρίσης έλεγαν ότι... δεν υπάρχει καμία κρίση, εκτιμούν ότι το μνημόνιο και η νέα κατάσταση αποτελούν μια επιλογή του κεφαλαίου ώστε να περάσει σκληρά μέτρα και όχι μια πραγματικότητα του ιδίου του καπιταλισμού.

Η λογική του σταλινικού ΚΚΕ είναι ότι ο καπιταλισμός είτε με κρίση είτε χωρίς κρίση είναι άγριος. Άρα ψήφος στο ΚΚΕ να αλλάξουν οι συσχετισμοί και να έρθει η λαϊκή εξουσία στο μέλλον.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για αναδιπραγματεύση και μερική διαγραφή του χρέους. Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ μιλάει για παύση πληρωμών, δημοσιοοικονομικό έλεγχο, εθνικοποίηση τραπεζών, εθνικό νόμισμα, έξοδο από την ΕΕ και υποτιμώντας το εθνικό μας νόμισμα θα μπορούσαμε να αυξήσουμε τις εξαγωγές (που;). Εδώ αξίζει να επισημάνουμε ότι η Αργεντινή υποτίμησε το πέσο και αυτό οδήγησε σε μια ραγδαία άνοδο της φτώχειας, της ανεργίας, ενώ η παιδική θνησιμότητα έφτασε στο 50%.

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα παλεύει για την διαγραφή του χρέους, την απαλλοτρίωση των απαλλοτριωτών των ζωών μας. Όμως ποια κυβέρνηση θα πάρει αυτά τα μέτρα; Ποια τάξη; Σε ποια Ευρώπη;

Το ΕΕΚ δείχνει την κατεύθυνση, ένα κάλεσμα άμεσης δράσης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Για να πετύχει η επαναστατική πολιτική πρέπει να μεταμορφωθεί η οργή σε εργατικό μαζικό κίνημα, πρέπει να απελευθερώσουμε την οργή. Χρειάζεται ένα επαναστατικό κόμμα που «να αντέχει κάθε καταστολή και δεν θα μεθάει με τα λόγια», για να κηρύξουμε μια πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης μέσα στο λαό κόντρα στην δική τους. Χρειάζεται ένα γενικό μεταβατικό σχέδιο που να συνδέει την γενική απεργία με την πολιτική πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας. Σκληρός αγώνας, ζύμωση, προπαγάνδα με κάθε μέσο. Να ολοκληρώσουμε την προσπάθεια του Τρότσκι και των συντρόφων του για μια επαναστατική εργατική Διεθνή, την επανιδρυμένη 4η Διεθνή!

Γιώργος Σ

Αφιέρωμα Καπιταλιστική Κρίση και Ελλάδα

Μόλις κυκλοφόρησε το νέο τεύχος της
Επαναστατικής Μαρξιστικής Επιθεώρησης

Άλλοι έλπιζαν και άλλοι φοβό-
ντουσαν ότι, μετά την απεργιακή
έκρηξη της 5ης Μάη, το συνδικαλι-
στικό και εργατικό κίνημα έπαιρνε
την κατιούσα πορεία αποκλιμάκω-
σης των αγώνων - εντύπωση που εν-
σχυόταν από τις ολοένα και φθίνου-
σες απεργιακές δράσεις.

Η πορεία της ταξικής πάλης για
μια ακόμη φορά αποδείχθηκε μη
γραμμική. Η γενική απεργία της
15ης Δεκέμβρη ήρθε για να διαψεύ-
σει ελπίδες (των από πάνω) και τις
φοβίες (των από κάτω). Κι από αυ-
τή την άποψη αποτελεί σπουδαία
πηγή μαθημάτων. Οι μαχητές της
εργατικής τάξης πρέπει να μάθουν
«να μη γελάνε, να μην κλαίνε, αλλά
να καταλαβαίνουν». Κυρίως να κα-
ταλαβαίνουν ακόμα και όταν χαιρο-
νται ή θλίβονται.

Η απεργία του Δεκέμβρη πρώτα
κυβέρνησης της Τρόικας ότι θα
μπορούσαν να περάσουν τα μέτρα
κατεδάφισης των εργασιακών, μι-
σθολογικών και συνταξιοδοτικών
δικαιωμάτων με τυπικές, συνδικαλι-
στικού τύπου, διαμαρτυρίες «χωρίς
να ανοίξει μύτη». Οι πάνω από
100.000 διαδηλωτές στην Αθήνα,
που ξεχειλίζουν από οργή και μαχη-
τικότητα, και οι δεκάδες χιλιάδες
άλλοι σε όλες τις μεγάλες πόλεις,
και τα εκατομμύρια απεργοί, έκα-
ναν σαφές ότι όλα είναι ανοιχτά: οι
μεγάλοι αγώνες, ο κοινωνικός πό-
λεμος που έχει αρχίσει είναι μπρο-
στά και η εργατική-λαϊκή εξέγερση
δεν θα σταματήσει αν δεν γκρεμίσει
τους σύγχρονους δυνάστες του τρά-
πεζικού-τοκογλυφικού κεφαλαίου
του καπιταλισμού της παρακμής.

Ο τρόμος ας φωλιάζει στις καρ-
διές του άκαρδου κόσμου της ταξι-
κής εκμετάλλευσης και της αδικίας.
Η κρίση της κυβέρνησης έγινε πιο
σαφής, κι ανάγκασε τους συμβού-
λους του G.A.P, να συμβουλευθούν
το πλόνι του χρηματιστικού κεφα-
λαίου να προβεί σε διαγραφή του
βουλευτή Β. Παπαρήσου, που δια-
φώνησε με τις διαδικασίες του «κα-
τεπείγοντος», με τις οποίες εισήχθη
στη βουλή και ψηφίστηκε το πολυ-
νομοσχέδιο του εργασιακού μεσαί-
ωνα. Ένας βουλευτής λιγότερος
έχει κόστος, αλλά μια απειλή παρα-
πάνω μπορεί να έχει αποτρεπτικά
αποτελέσματα στο... κοπάδι.

Τα επιτελεία των επικυρίαρχων
στις Βρυξέλλες, στο Παρίσι και το
Βερολίνο, είδαν τις ελπίδες τους να
διαψεύδονται. Ο κύριος Ντομνίκ
Στρος Καν του Διεθνούς Νομισμα-
τικού Ταμείου, ο άνθρωπος που
στην εξέγερση του Δεκέμβρη 2008
είδε την «πρώτη πολιτική έκρηξη σε
συνθήκες παγκόσμιας κρίσης», πά-
σχιζε να δώσει κουράγιο στους
ομοίους του με το επιχείρημα ότι,
παρά τα επαχθή μέτρα, η κυβέρνη-
ση Παπανδρέου «κέρδισε» τις δη-
μοτικές και περιφερειακές εκλογές
(με το 15% των ψήφων στην Αθή-
να...). Η γενική απεργία της 15ης
Δεκέμβρη 2010 διέψευσε τις ελπί-
δες κι επανέφερε τους φόβους όχι
μόνο για ανεξέλεγκτες καταστάσεις
στην Αθήνα, αλλά και για γενίκευ-
ση των σκηρών της Αθήνας σε όλες

τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Όμως και οι «φόβοι» -για μερι-
κούς κρυφές ελπίδες- των εκλεγμέ-
νων και μη ηγετών της αριστεράς
(και της αναρχίας) διασκεδάστη-
καν. Η εργατική τάξη, η εργατική
και φοιτητική νεολαία, είναι εδώ. Ο
«λαός του Δεκέμβρη» είναι εδώ.
Παρών και μάχημος (όπως το απέ-
δειξε και με τη μεγάλη διαδήλωση
στις 6 Δεκέμβρη 2010). Είναι εδώ οι
εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες,
που δίνουν τη μάχη ενάντια στα
σχέδια διάλυσης των αστικών συ-
γκοινωνιών και του σιδηροδρόμου,
παρά τις τρικλοποδιές της συνδικα-
λιστικής γραφειοκρατίας. Και οι
εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις
εργασίας και τα μεγάλα στίφη των
νέων που ρίχνονται από την καπιτα-
λιστική κρίση στον καιάδα του περι-
θωρίου, που όμως δεν είναι στο πε-
ριθώριο αλλά στο κέντρο της πραγ-
ματικής (όχι της εικονικής) πολιτι-
κής ζωής, στο επίκεντρο του κοινω-
νικού αγώνα και της εξέγερσης.

Και καλό θα είναι, οι ανυπόμο-
νοι, και οι σκεπτικιστές (οι δυο κα-
τηγορίες φυσικά δεν ταυτίζονται)
που διαχέουν το σκεπτικισμό τους
με πάσα ευκαιρία, να προετοιμάζο-
νται για την επόμενη ημέρα, για τη
μεγάλη ημέρα της νίκης.

Το 2010 φεύγει με 8 γενικές
απεργίες. Ο νέος χρόνος έρχε-
ται με παρακαταθήκη δυο μεγάλα
ορόσημα, τις γενικές απεργίες της
5ης του Μάη και της 15ης Δεκέμ-
βρη. Η καπιταλιστική χρεοκοπία
που το 2008 χτύπησε κυρίως τις τρά-
πεζες τώρα έχει εξελιχθεί σε δημο-
σιονομική χρεοκοπία πολλών χω-
ρών της γηραιάς ηπείρου. Οι άρ-
χουσες καπιταλιστικές ελίτ με τα
μέτρα που παίρνουν βυθίζουν τις οι-
κονομίες βαθύτερα στην ύφεση και
στη χρεοκοπία.

Στην Ελλάδα, η άρχουσα ελίτ
(των τραπεζιτών, των βιομηχάνων
χωρίς βιομηχανίες και των παρασί-
των του μαύρου χρήματος) και η κυ-
βέρνηση των ανδρικήλων, βρίσκο-
νται στην πρώτη γραμμή των μέ-
τρων κοινωνικής βαρβαρότητας, κατ'
αντιστοιχία με τους εργαζόμε-
νους και τη νεολαία που βρίσκονται
στην πρώτη γραμμή της εξέγερσης.
Μνημόνια επί μνημονίων, μέτρα επί
μέτρων, βυθίζουν την οικονομία
στον όλεθρο και κάνουν τη ζωή του
πληθυσμού αφόρητη. Χθές ήταν οι
δημόσιοι υπάλληλοι που στραγγαλι-
ζονταν, μετά οι φορηγατζήδες, τώ-
ρα οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, αλ-
λά και οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού
τομέα που χαρακτηρίζονται υψηλό-
μισθοι ακόμα και με μισθό 1000 -
1500 ευρώ (όταν τα παράσιτα των
τραπεζιών έχουν κέρδη εκατομμυ-
ρίων και δισεκατομμυρίων ευρώ
και τα γκόλντεν μπόνους εισπράττουν
εκατοντάδες χιλιάδες ακόμη και
εκατομμύρια ευρώ ετησίως, οι πρό-
εδροι και διευθύνοντες σύμβουλοι
δεν υπόκεινται σε περικοπές μι-
σθών, και οι βουλευτές που ψηφί-
ζουν για περικοπές στους μισθούς,
ακόμη και στις συντάξεις των 500
ευρώ (!) εισπράττουν κατά μέσο
όρο 10.000 ευρώ το μήνα [οι πονη-
ροί, έκαναν δήθεν περικοπές 10%

Μετά τη γενική απεργία

Νέα δεδομένα στην

Όλη η Πατησίων, μέχρι το πεδίο του Άρεως (αριστερά)

στους μισθούς των 8.000 ευρώ, αλλά
παίρνουν το επίδομα παρουσίας(!)
στις επιτροπές της Βουλής. Φαντα-
στείτε και τους εργάτες εκτός από
τους μισθούς να διεκδικούν και επί-
δομα... παρουσίας!]. Οι εργάτες ρί-
χνονται στην ανεργία (και η ευκολία
να απολύονται χωρίς αποζημίω-
ση αναγορεύεται σε μέτρο κατά της
ανεργίας από την κυβέρνηση), και
οι επαγγελματίες πνίγονται από την
έλλειψη αγοραστικής δύναμης και
την πιστωτική ασφυξία που επιβάλ-
λουν οι τράπεζες.

Ο Δεκέμβρη 2010 - με τη διαδή-
λωση της 6ης και τη γενική
απεργία της 15ης - έχει όλα τα ση-
μάδια ότι η χώρα προχωράει σε μια
αποφασιστική κοινωνική αναμέτρη-
ση. Η κυβέρνηση των ανδρικήλων
της Τρόικας ΔΝΤ/ ΕΚΤ/ ΕΕ και του
ελληνικού παρασιτικού καπιταλι-
σμού έχει κηρύξει εμφύλιο πόλεμο
κατά του λαού. Με μισθοφορικά
σώματα, αστυνομία, με τις αντιεξε-
γερτικές ομάδες ΔΕΛΤΑ και τα
ΜΑΤ προσπαθούν να σπείρουν τον
τρόμο στην κοινωνία και τους αγω-
νιζόμενους. Μια κατάσταση έκτα-
κτης ανάγκης επικρατεί, όπου η
κοινοβουλευτική δημοκρατία γίνε-
ται σιωδής και αποστραγγισμένη
από κάθε ίχνος δημοκρατισμού.
Μια τύπος δημοκρατία, με μια κοι-
νοβουλευτική πλειοψηφία αγέλης,
δίνει τυπική νομιμότητα σε κατα-
στάσεις ανομίας της κυβέρνησης
και των κρατικών/διωκτικών αρ-
χών, ακόμα και σε εκχωρήσεις κυ-
ριαρχικών δικαιωμάτων στους

υπαλλήλους/τεχνοκράτες της Τρόι-
κας.

Όμως, κανένα καθεστώς δεν
μπορεί να επιβιώσει μόνο στη βάση
της αστυνομικής βίας και του τρώ-

μου. Η δύναμη επιβολής της καπι-
ταλιστικής κυριαρχίας σε κανονικές
συνθήκες βασίζεται σε έναν ιδιότυ-
πο πειθαναγκασμό, στο συνδυασμό
μιας κοινωνικής συναίνεσης και

...ία της 15ης Δεκέμβρη

την ταξική πάλη

... και όλη η Σταδίου (δεξιά), πλημμύρισαν από διαδηλωτές

πειθούς με τον κρατικό καταναγκασμό και βία. Η κυβέρνηση Παπανδρέου, επιτιθέμενη στα εργατικά-λαϊκά στρώματα και σε όλη την κοινωνική βάση του παλαιού ΠΑΣΟΚ,

επιχειρεί να στηριχθεί στη βία χωρίς ίχνος κοινωνικής συναίνεσης. Αυτό καθιστά την εξουσία της εξαιρετικά αδύναμη και σαθρή. Είναι μια απονομιμοποιημένη κυβέρνηση

ση, όπως φάνηκε και στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές του Νοέμβρη. Όχι μόνο η κυβέρνηση της Τσογλαναριάς του γυμναστηρίου γύρω από τον Γιωργάκη, αλλά και η αξιωματική αντιπολίτευση του Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή αντιΜνημονιακού και Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατο - Κυριακή Μνημονιακού δεξιού Σαμαρά είναι σε διαλυτική κρίση, με το λαό να τους μισεί και να τους συχάινεται. Όπως συχάινεται και τον κωλοτούμπα χαμπαλέοντα της πολιτικής του φασίζοντος κατνισμού που οι τηλεκανάλάρχες έφεραν στη Βουλή.

Αλλά και η ρεφορμιστική Αριστερά, έχοντας στη Μεταπολίτευση ενσωματωθεί στο πολιτικό κατεστημένο, έχοντας γίνει καθεστωτική δύναμη αντί δύναμη ανατροπής, είναι μέρος του προβλήματος κι όχι μέρος της λύσης - γεγονός που φαίνεται όχι μόνο στους Μνημονιακούς προσωποπαγείς σχηματισμούς που ξεπήδησαν απ' τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και στον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ μη εξαιρουμένου.

(Η συντρόφισσα Αλέκα, μπορεί να μην χαιδεύει τα αυτιά των κουκουλοφόρων, αλλά πιστή στο θεσμικό της ρόλο δεν παρέλειψε να επισκεφθεί τον Παπανδρέου, που θέλησε τάχα να ενημερώσει τα κόμματα την ημέρα της γενικής απεργίας, προφανώς για να στείλει μέσω των καναλιών ένα μήνυμα εθνικής ομοψυχίας. Με τον Στάλιν αλλά και την Πατρίδα, όπως θάλεγε και η κυρία Λιάνα).

Συνέχεια στη σελ. 10

Έξω από τη ΓΣΕΕ

Η αστυνομία προστατεύει τους συνεργάτες της τρόικας

ΕΕΚ

Ανακοίνωση για τα γεγονότα της 15/12

**Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ-ΤΡΟΙΚΑΣ
ΔΕΝ ΜΑΣ ΣΤΑΜΑΤΑ**

**ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ**

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα καταγγέλλει το όργιο αστυνομικής καταστολής που διέταξε η κυβέρνηση Παπανδρέου κατά τη διάρκεια της μεγάλης εργατικής διαδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας τη μέρα της Γενικής Απεργίας (15/12).

Κεντρικός στόχος αυτή τη φορά ήταν το μπλοκ του Συντονισμού των Πρωτοβάθμιων Σωματείων και των φοιτητικών συλλόγων που ξεκίνησαν την ανεξάρτητη από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και του ΠΑΜΕ, μαζί με δεκάδες άλλες κινήσεις εργαζομένων και πολιτικές οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς.

Την πρώτη φορά στην πλατεία Συντάγματος και τη δεύτερη έξω από τα γραφεία της ΓΣΕΕ, όπου το συγκεκριμένο μπλοκ κατευθύνθηκε για να ζητήσει κλιμάκωση των απεργιών, δέχτηκε άγρια επίθεση των ΜΑΤ και όλων των δυνάμεων καταστολής χωρίς όμως οι τελευταίες να καταφέρουν τελικά να το διαλύσουν.

Το ΕΕΚ εκφράζει την **αμέριστη συμπαράσταση του στο Συντονισμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων και κάθε σύντροφο που χτυπήθηκε από την αστυνομία και καλεί σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΗ, 5.30 μμ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ.**

- Αγώνας στα χέρια των εργατών - γενική πολιτική απεργία διαρκείας
- Κάτω η κυβέρνηση του ΔΝΤ, της ΕΕ και του ΣΕΒ και το Μνημόνιο τους- εμπρός για εργατική εξουσία

Αθήνα 16/12/2010

Μετά τη γενική απεργία της 15ης Δεκέμβρη

Νέα δεδομένα στην ταξική πάλη

Συνέχεια από σελ. 9

Η γενική απεργία της 15ης Δεκέμβρη έδειξε ακόμη αξιοσημείωτες κοινωνικο-πολιτικές μετατοπίσεις και αλλαγές στον εσωτερικό συσχετισμό του εργατικού κινήματος.

- Η γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, μαζί με τις μεγάλες ομοσπονδίες των ΔΕΚΟ συγκέντρωσαν ελάχιστο κόσμο, περί τις 3.000, που παρά την παράκαμψη που επιχείρησαν από τα πίσω στενά δεν κατόρθωσαν να μπουν επικεφαλής –όπως σχεδίαζαν– και «κόλλησαν» στην Ομόνοια και γύρισαν πίσω ή διαλύθηκαν.

- Το ΠΑΜΕ, με τη «μαχητική» γραφειοκρατική μηχανή του Περισσού, ήταν μικρότερο από τα συνήθη μεγέθη του και αναντίστοιχο με τις ανάγκες και τις συνθήκες απεργιακής εξέγερσης.

- Οι δεκάδες χιλιάδες απεργοί-διαδηλωτές βρέθηκαν στον χώρο του Μουσείου – Πολυτεχνείου, όπου είχαν τη συγκέντρωσή τους ο Συντονισμός Πρωτοβάθμιων Σωματείων και οι οργανώσεις της εξοικονομολογικής αριστεράς. Σύντομα, ο κόσμος αυτός απλώθηκε μέχρι τα Χαντεία, δημιουργώντας μια τεράστια ζώνη που «ένωνε» (με τα μπλοκ του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ που πατούσε σε δυο βάρες) τη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ στο Πεδίο του Άρεως με αυτή του ΠΑΜΕ – διαχωριζόμενη συγχρόνως από αυτούς. Με πυρήνα τον Συντονισμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, τις αριστερές πολιτικές οργανώσεις και τα αριστερά και αναρχικά πολιτικο-συνδικαλιστικά σχήματα, και τα φοιτητικά μπλοκ από κατελιμμένες σχολές, δεκάδες σωματεία και εργατικές κινήσεις, αλλά και μεγάλες ομοσπονδίες, έκαναν αισθητή την παρουσία τους. Εντυπωσιακά μεγάλα ήταν τα μπλοκ των εκπαιδευτικών (καθηγητές - δάσκαλοι) με τις ομοσπονδίες ΟΛΜΕ-ΔΟΕ, της ΠΟΕ-ΟΤΑ, των γιατρών, αλλά και των εργαζομένων με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Ακόμη και σωματεία με διοικήσεις προσκεϊμένες στην ΠΑΣΚΕ, όπως του ΜΕΤΡΟ, ήταν έξω από το Πολυτεχνείο.

Η αστυνομία επιχείρησε με βαρβαρότητα να καταστείλει και να διασπάσει την πορεία. Ιδιαίτερα όταν η πορεία έφθασε στην πλατεία Συντάγματος οι ρίψεις χειροβομβίδων κρότου-λάμψης, καπνογόνων, ασφυξιογόνων χημικών και γκλοπς δημιούργησαν μια εφιαλτική εικόνα εμπόλεμης πόλης. Μεγάλες ομάδες ασφαλιτών με πολιτικά και ντύσιμο όμοιο με των διαδηλωτών χρησιμοποιήθηκαν για ξυλοδαρμό και συλλήψεις διαδηλωτών. Παρόλη τη βία οι διαδηλωτές δεν έσκυψαν το κε-

φάλι και έδωσαν τη μάχη σώμα με σώμα για να κρατήσουν την πορεία στο δρόμο. Η αστυνομία χρησιμο-

ποίησε και τις μηχανές της ομάδας ΔΕΛΤΑ για επιθέσεις κατά διαδηλωτών. Πολλοί διαδηλωτές τραυμα-

τίστηκαν, με πιο σοβαρά την Ελένη Μπούμπουρα από το χώρο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και δεκάδες προσή-

χθησαν ή συνελήφθησαν. [Βεβαίως, τα κανάλια είδαν μόνο τον προπηλακισμό του βουλευτή της ΝΔ και πρώην υπουργού Χατζηδάκη από διαδηλωτές στο ύψος της Βουκουρεστίου]. Συνολικά, σύμφωνα με τον απολογισμό της αστυνομίας προσηύχθησαν 13, συνελήφθησαν 10 διαδηλωτές, ενώ αναφέρονται 27 τραυματίες αστυνομικοί, δυο αστυνομικές μοτοσυκλέτες καμένες, στη ΓΣΕΕ και τρία (πολυτελή) αυτοκίνητα καμένα έξω από το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία.

Η πλήρης απονομιμοποίηση της ΗΓΣΕΕ εμφανίστηκε ανάγλυφα όταν πρωτοβάθμια σωματεία επέστρεψαν μέσω Ομόνοιας και Γ Σεπτεμβρίου και κατευθύνθηκαν στο κτήριο της ΓΣΕΕ. Άλλοι για να διαμαρτυρηθούν και άλλοι με στόχο την κατάληψη του κτηρίου. Οι αστυνομικοί που «περιφρουρούσαν» (!) το κτήριο, με τη συνδρομή της αστυνομικής ομάδας ΔΕΛΤΑ αποδείχθηκαν οι μόνοι υπερασπιστές του προεδρίου της ανεταπής συνομοσπονδίας εργατών που επικαλούμενος ασθένεια δεν εμφανίστηκε καν στη συγκέντρωση. Είναι καθαρό ότι αυτή η γραφειοκρατική ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στην οργάνωση της εργατικής αντεπίθεσης και πρέπει να ανατραπεί.

Έχουμε σημειώσει και άλλοτε ότι η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση είναι ο πιο επαναστατικός παράγοντας. Πολλές εκρηκτικές ύλες συσσωρεύονται στα θεμέλια και ηλεκτρικά φορτία με υψηλά δυναμικά στην συγκεντρώνονται στην ατμόσφαιρα. Οι κερανοί της ιστορίας έχουν αρχίσει να πέφτουν ήδη από την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008. Η εργατική τάξη και οι επαναστατική της πρωτοπορία πρέπει να ετοιμαστούν πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά. Αν όχι τώρα, τότε;

Απέναντι στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης των καπιταλιστών να κηρύξουμε τη δική μας κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Η κυβερνηση-μαριονέτα του ΔΝΤ και της ΕΕ μπορεί και πρέπει να ανατραπεί. Μια γενική πολιτική απεργία διαρκείας πρέπει να οργανωθεί για την ανατροπή της, με στόχο την εργατική εξουσία και την εφαρμογή ενός σοσιαλιστικού προγράμματος διεξόδου από την κρίση. Για τη διαγραφή του χρέους στους διεθνείς τοκογλύφους, την εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο των τραπεζών, για ν' ανοίξει ο δρόμος σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Θόδωρος Κουτσουμπός

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Χαιρετίζουμε τη μαζική συμμετοχή των εργαζομένων στην πανεργατική απεργία [της 15ης Δεκέμβρη], τη συγκλονιστική παρουσία στο πανεργατικό συλλαλητήριο και ιδιαίτερα στο κάλεσμα του Συντονισμού για συγκέντρωση στο Μουσείο - Πολυτεχνείο, τη μαχητικότητα και το σθένος με το οποίο αντιστάθηκαν στις αλληπάλληλες επιθέσεις των δυνάμεων καταστολής, τη μαζική παρουσία της νεολαίας στο πλευρό των εργαζομένων παρά τις συνεχείς επιθέσεις που δέχτηκαν για άλλη μια φορά τα φοιτητικά μπλοκ.

Παρ' όλες τις προσπάθειες της κυβέρνησης του Μνημονίου και της τρικόα ΕΕ - ΔΝΤ - ΕΚΤ να διαλυθεί η πορεία από τις δυνάμεις καταστολής, η πορεία έγινε, η Βουλή των κοινοβουλευτικών πραξικοπημάτων βρέθηκε περικυκλωμένη από την εργατική αγανάκτηση, η Αθήνα πλημμύρισε από τα ποτάμια της εργατικής και λαϊκής οργής.

Η μεγαλειώδης απεργία και διαδήλωση θέτει άμεσα το ζήτημα της κλιμάκωσης των απεργιακών αγώνων. Απέναντι στα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα και την απόπειρα να ανατραπεί το σύνολο των κατακτήσεων της εργατικής τάξης

δεν χωρά άλλος δρόμος από τη πάλη για τη συνολική ανατροπή του Μνημονίου, των νόμων που έχουν ψηφιστεί, από το σφαγείο κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ. Απαιτεί να φύγει αυτή η κυβέρνηση κάτω από την αποφασιστική πάλη του λαού, τη μαζική κατακραυγή των εργαζομένων.

Με αυτό το πλαίσιο, πρωτοβάθμια σωματεία κατευθύνθηκαν μαζικά προς το κτίριο της ΓΣΕΕ στην οδό Πατησίων για να απαιτήσουν την άμεση απεργιακή κλιμάκωση του αγώνα από τους ίδιους τους εργαζομένους και τα σωματεία τους. Βρήκαν όμως μπροστά τους κλειδωμένες πόρτες, και δέχτηκαν βάνουση επίθεση από τις δυνάμεις καταστολής. Καταγγέλλουμε τη στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, που κρύβεται πίσω από τις δυνάμεις καταστολής για να «προστατευθεί» από εργαζομένους που κατευθύνθηκαν προς το κτίριο της ΓΣΕΕ για να μεταφέρουν το αγωνιστικό φρόνημα της συγκέντρωσης και να ζητήσουν κλιμάκωση του αγώνα. Φαίνεται ότι για κάποιους είναι πιο εύκολη η επικοινωνία με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση παρά με τους εργαζομένους.

Εκφράζουμε την πλήρη αλληλεγγύη και συμπαράστασή μας στους εργαζομένους στις συγκοινωνίες, στον ΟΣΕ, στους ΟΤΑ (στο Δήμο Αθήνας και αλλού) και σε όλους τους κλάδους που βρίσκονται σε απεργιακούς αγώνες διαρκείας. Δείχνουν τον δρόμο για όλους τους κλάδους, για όλο το εργατικό κίνημα.

Γι' αυτό το λόγο και πρέπει σε όλους τους κλάδους, σε όλες τις ομοσπονδίες και τα σωματεία να γίνει τώρα προσπάθεια για κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων. Η σημερινή απεργία έδειξε ότι έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε. Καλούμε επίσης τις ομοσπονδίες και τις συνομοσπονδίες να πάρουν τώρα απόφαση για 24ωρη πανεργατική απεργία στις 22/12, ημέρα ψήφησης του προϋπολογισμού της ληστείας των μισθών, των συντάξεων. Σε κάθε περίπτωση παλεύουμε μέσα στα σωματεία για να είναι η 22/12 ημέρα πανεργατικού αγώνα [...].

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΡΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ - ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΙΤΑΛΙΑ

Ο Μπερλουσκόνι σώθηκε, η Ρώμη κάηκε

Η μεγαλύτερη φοιτητική διαδήλωση στην ιστορία της Ρώμης γέμισε τους δρόμους της "Αιώνιας Πόλης" την Τρίτη 14 Δεκέμβρη, ενώ η Κάτω Βουλή συζητούσε την πρόταση μομφής της αντιπολίτευσης ενάντια στον Ιταλό πρωθυπουργό, Σίλβιο Μπερλουσκόνι.

Οι φοιτητές συγκεντρώθηκαν για να γιορτάσουν τη -μέχρι την τελευταία στιγμή- βέβαιη ήττα του Μπερλουσκόνι στη ψηφοφορία για την πρόταση μομφής και την παραίτηση της κυβέρνησής του. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας, ωστόσο, δεν ήταν το αναμενόμενο και ο Μπερλουσκόνι γλίτωσε το κεφάλι του για τρεις ψήφους, 314 έναντι 311. Περισσότερο αναμενόμενη ήταν μάλλον η αντίδραση των 140.000 φοιτητών που συγκρούστηκαν άγρια με τις αστυνομικές δυνάμεις και προσπάθησαν να καταλάβουν το κτίριο Παλάτσο Μαντάμα όπου στεγάζεται η Γερουσία, καθώς και την ιδιωτική κατοικία, Παλάτσι Γκρατσιόλι, όπου μένει ο πρωθυπουργός. Στο Παλέρμιο φοιτητές και μαθητές κατέλαβαν το διάδρομο προσγείωσης

του αεροδρομίου και το σιδηροδρομικό σταθμό, στο Μιλάνο έγινε αποκλεισμός του Χρηματιστηρίου και στο Τορίνο περικυκλώθηκε το πρώτο ιταλικό κοινοβούλιο.

Απολογισμός της σύγκρουσης με τις αστυνομικές δυνά-

μεις στη Ρώμη ήταν περισσότεροι από εκατό τραυματισμένοι διαδηλωτές και 41 προσαχθέντες, 23 εκ των οποίων συνελήφθησαν, αλλά και περίπου 40 τραυματίες αστυνομικοί. Οι 23 συλληφθέντες στάλθηκαν στη δικαιοσύνη με διαδικασίες εξ-

πρές χωρίς προανακριτική διαδικασία μέσω μιας διάταξης η οποία προβλέπεται για συγγερά εγκλήματα. Ένας διαδηλωτής παραμένει σε κατ'οίκον περιορισμό με την κατηγορία του βαψίματος του τζαμιού μιας τράπεζας με σπρέι και την κατοχή δύο

πετρών. Το σκληρό πρόσωπο της καταστολής συνάντησαν και μετά τη διαδήλωση οι αγωνιζόμενοι Ιταλοί φοιτητές καθώς ο επικεφαλής της Γερουσίας Μαουρίτσιο Γκασπάρι πρότεινε να προσαχθούν προληπτικά όποιοι φοιτητές κρίνονται επικίνδυνοι εν όψει της νέας πορείας της Τετάρτης 22/12.

Το νομοσχέδιο το οποίο προβλέπει σημαντικές περικοπές στα εκπαιδευτικά κονδύλια, με μειώσεις του προσωπικού και συγχωνεύσεις ιδρυμάτων στέλνεται για ψήφιση και οι μαζικές κινητοποιήσεις των φοιτητών κορυφώνονται. Οι κινητοποιήσεις στα πανεπιστήμια έχουν ξεκινήσει από το Νοέμβρη και έχουν πάρει τη μορφή μιας φοιτητικής εξέγερσης με διαδηλώσεις και δράσεις σε όλες τις ιταλικές μεγάλες πόλεις. Ο Μπερλουσκόνι μπορεί να αγοράσει τη ψήφο εμπιστοσύνης 3 βουλευτών στην Κάτω Βουλή με μισό εκατομμύριο ευρώ όπως φημολογείται, το φοιτητικό κίνημα ωστόσο δεν πρόκειται να του δώσει καμιά ψήφο εμπιστοσύνης.

N.T.

ΠΑΤΡΑ

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ 27 ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ "VINCI"

Σε απόλυση 27 εργαζομένων προχώρησε η κατασκευαστική εταιρεία VINCI. Το σωματείο μισθωτών τεχνικών ανέλαβε δράση αλληλεγγύης, ενώ ανοιχτή είναι η συζήτηση μεταξύ των εργατών και όσων τάσσονται υπέρ τους για τα επόμενα βήματα. Παρακάτω δημοσιεύουμε την προκήρυξη της κομματικής οργάνωσης του ΕΕΚ στην Πάτρα για σχετικό ζήτημα:

Η απόλυση των 27 εργαζομένων της VINCI στο έργο κατασκευής του αυτοκινητόδρομου Κορίνθου-Πατρών την επόμενη μέρα της Γενικής Απεργίας της 15ης Δεκέμβρη αποτελεί άλλη μια προσπάθεια να ριξουν οι καπιταλιστές τα βάρη της χρεοκοπίας του συστήματος τους στις πλάτες των εργατών.

Η VINCI, η οποία αποτελεί τη Νο1 κατασκευαστική στον πλανήτη, πετάει 27 εργάτες στο δρόμο φέρνοντας ως επιχείρημα το "πάγωμα της χρηματοδότησης των έργων από τα κοράκια των τραπεζών".

Αν όντως αυτό συμβαίνει τότε απειλείται όχι μόνο η ολοκλήρωση αυτού του τεράστιου έργου κατασκευής του εθνικού δικτύου από την

Κόρινθο μέχρι την Τσακώνα αλλά και οι θέσεις εργασίας 2.500 εργατών σε ολόκληρη την κοινοπραξία της Ολυμπίας Οδού.

Δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε τις δουλειές και τις ζωές μας με τα αρπαχτικά του τραπεζιτικού και κατασκευαστικού κεφαλαίου.

Αν η εταιρία επικαλείται οικονομικά προβλήματα για να κάνει μαζικές απολύσεις, εμείς πρέπει να ζητήσουμε να ανοίξουμε τα λογιστικά βιβλία της εταιρίας και να δούμε τι κεφάλαια έχουν επενδυθεί, τι και από ποιον έχει "φαγωθεί", ποια είναι τα κόστη και ποιος είναι τελικά "περιττός", οι εργάτες ή οι ίδιοι οι καπιταλιστές και τα ακριβοπληρωμένα τους στελέχη που μένουν σε πολυτελή ξενοδοχεία με παχυλούς μισθούς άνω των 8.000 ευρώ.

Αν πράγματι η τριμερής χρηματοδότηση από τραπεζικά κεφάλαια, τα κόμιστρα των διόδων και το ελληνικό Δημόσιο δεν επαρκεί -υπάρχει άλλη λύση: Να απολύσουμε τα αφεντικά και να καταργήσουμε τα διόδια.

Τα αφεντικά και οι μίζες που

τους δίνει το κράτος κοστίζουν περισσότερο απ' ό,τι οι μισθοί των εργαζομένων.

Οι εργάτες και ο λαός δεν τους χρειάζονται για να ολοκληρωθεί το έργο. Πρέπει να πεταχτούν έξω και το έργο να συνεχιστεί για τις ανάγκες της μεγάλης πλειοψηφίας της κοινωνίας και όχι για τα κέρδη τους.

Η εθνικοποίηση του έργου και της κατασκευαστικής εταιρείας χωρίς καμιά αποζημίωση, κάτω από εργατικό έλεγχο και διαχείριση, είναι ο μόνος δρόμος για να αποφύγουμε μια νέα καταίγδα απολύσεων, η οποία θα αποτελέσει χαριστική βολή στην ήδη τσακισμένη οικονομία της Αχαΐας και γενικότερα της Πελοποννήσου.

Πρέπει να οργανώσουμε άμεσα μια ανοιχτή επιτροπή αλληλεγγύης προς τους απολυμένους εργάτες της Vinci και προς κάθε άλλο απολυμένο εργάτη της περιοχής -για την άμεση επαναπρόσληψή τους. Καλούμε ταυτόχρονα όλους τους εργάτες του έργου να απεργήσουν με το ίδιο αίτημα και όλοι μαζί -σωματείο και επιτροπή αλληλεγγύης- να

"ανοίξουμε" το θέμα στους εργαζομένους και τους ανέργους της Πάτρας και των γύρω περιοχών και να

παλέψουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για μόνιμη και αξιοπρεπή δουλειά -και όχι δουλειά- για όλους!

Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών καταγγέλλει

Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών καταγγέλλει την παράνομη και καταχρηστική απόλυση 27 εργαζομένων από την κατασκευαστική εταιρεία VINCI Constructions στα έργα κατασκευής του αυτοκινητόδρομου Κορίνθου-Πατρών.

Σε μια περίοδο κατάργησης όλων των εργασιακών μας δικαιωμάτων και οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης οι εργαζόμενοι καλούνται να πληρώσουν για άλλη μια φορά τα σπασμένα. Οι μεγαλοκαρχαρίες των κατασκευαστικών επιστρατεύουν της απολύσεις παίζοντας με ανθρώπινες ζωές στο βωμό της καλύτερης συνδιαλλαγής με το ελληνικό Δημόσιο και το χρηματιστικό κεφάλαιο των τραπεζών. Η VINCI κινούμενη σε αυτό το πλαίσιο, δύο ημέρες μετά τη Γενική Απεργία της 15ης Δεκέμβρη, προβαίνει σε μαζικές απολύσεις. Πρώτο δείγμα αυτών ήταν οι 27 απολύσεις στις 17 Δεκέμβρη με πρόσχημα το πάγωμα της χρηματοδότησης του έργου από τις τράπεζες. Η ίδια η εταιρεία έχει αφήσει ήδη να διαρρεύσει ανάμεσα στους εργαζόμενους πως οι μαζικές απολύσεις θα συνεχιστούν μετά τις γιορτές, προχωρώντας σε 70 επιπλέον απολύσεις σε πρώτη φάση και έπειτα συνέχεια. Η εταιρεία δε σέβεται ακόμα και το ξεδιάντροπο ανώτατο όριο απολύσεων του 5% που θέσπισε η κυβέρνηση το καλοκαίρι για να απελευθερώσει τις απολύσεις προς τέρψη των αφεντικών.

[Αναζητώντας ρεφορμιστικές συνταγές για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης και της κρίσης χρέους, η ελληνική αριστερά, στη «ριζοσπαστική» ή μη εκδοχή της συχνά πυκνά επικαλείται το παράδειγμα του Εκουαδόρ (Ισημερινός) στην αντιμετώπιση του δημοσιονομικού χρέους. Ο κεντροαριστερός πρόεδρος Κορέα, έγινε, ξαφνικά, στο χώρο των ελλήνων ριζοσπαστών πολύ δημοφιλής και παράδειγμα προς μίμηση για την «παύση πληρωμών» που επέβαλε στο χρέος της λατινοαμερικάνικης χώρας.

«Η στάση πληρωμών του Κορέα συνοδεύτηκε από αναδιάρθρωση χρέους -το Εκουαδόρ θα πληρώσει 35 σεντς για κάθε ένα δολάριο- και βέβαια από ριζική αναθεώρηση του οικονομικού προσανατολισμού της χώρας, με έλεγχο επί των πλουτοπαραγωγικών πηγών της», έγραφε ο Μωϋσής Αίτσης, στην Ελευθεροτυπία. Το ίδιο παράδειγμα χρησιμοποιούν και άλλοι, γύρω από το Αριστερό Βήμα Διαλόγου και Κοινης Δράσης, που με κάθε θυσία θέλουν να αποφύγουν το αίτημα της διαγραφής του χρέους και πάνω απ' όλα την αναγκαιότητα πάλης για την ανατροπή του καπιταλισμού από την εργατική τάξη.

Αλλά ας δούμε τι πραγματικά έχει συμβεί στο Εκουαδόρ, με τον κεντροαριστερό Ραφαέλ Κορέα, επικεφαλής του Σοσιαλιστικού Κόμματος «Alianza Pais» (Συμμαχία για την Πατρίδα). Το κείμενο που ακολουθεί είναι από την *Prencia Ombera* (Εργατικός Τύπος), εβδομαδιαίας εφημερίδας του *Partido Ombera* της Αργεντινής].

PO 1115 21/1/2010 Διεθνή

Το 2007, ο Πρόεδρος Κορέα διέταξε τη σύσταση μιας επιτροπής για να διερευνήσει το εξωτερικό χρέος του Ισημερινού (Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου του Δημόσιου Χρέους - CAICP). Την επιτροπή συγκρότησε ο γιος του [υπουργού] Αλεχάνδρο Όλμος (ο οποίος είχε πραγματοποιήσει έρευνα για το εξωτερικό χρέος της Αργεντινής και εξασφάλισε ευνοϊκή δικαστική απόφαση για τον δικαστή Μπαγεστέρος).

Ο Κορέα απάντησε με αυτή την επιτροπή στην εντονότατη αποδοκιμασία που προκάλεσαν τα σκάνδαλα του δημοσίου χρέους του Ισημερινού. Το 1999 η χώρα είχε σταματήσει την αποπληρωμή του χρέους και οδηγήθηκε στην δολαριοποίηση του εθνικού νομίσματος, την οποία προώθησαν υποστηρικτές του Δομίνγκο Καβάγιο και την οποία ο εν ενεργεία Πρόεδρος Κορέα έχει δεσμευτεί να διατηρήσει. Μετά το πόρισμα εκείνης της επιτροπής, στα τέλη του 2008, ο Ισημερινός δεν έπαψε ποτέ να εξοφλεί το εξωτερικό του χρέος. Υπό την κυβέρνηση Κορέα, το χρέος που η Επιτροπή έκρινε τότε ως «αθέμιτο» έχει μετατραπεί τώρα σε «θεμιτό».

Ο Correa πληρώνει το «θεμιτό» χρέος του Εκουαδόρ

Από τον ιδεαλισμό στη ρεάλ πολιτική

Σε μια μελέτη που δημοσιεύτηκε τον περασμένο Μάιο με τίτλο «Ο οικονομικός έλεγχος του εξωτερικού χρέους του Ισημερινού», ο συγγραφέας δρ. Αλφρέδο Καρέγια καταγγέλλει ότι η επιτροπή απέδειξε πως «σε όλες τις πλευρές υπήρξαν ανωμαλίες και προδοσίες προς την πατρίδα», ιδίως στην «επαναδιαπραγμάτευση» του 1999. Ωστόσο, καταγγέλλει τους ερευνητές -ανάμεσα σ' αυτούς τους «θερμούς οπαδούς της αποκήρυξης του χρέους γιατί δεν είχαν τίποτα» απ' τη στιγμή που ο Πρόεδρος Κορέα απέρριψε τα συμπεράσματά τους. «Άλλοι -προσθέτει- έχουν δηλώσει ότι η κυβέρνηση επέλεξε μια 'μετριοπαθή' στάση, όμοια με αυτή που ακολούθησε η Αργεντινή με την ανταλλαγή του χρέους του 2005» (πλήρες κείμενο στην ιστοσελίδα της Επιτροπής για την Ακύρωση του Χρέους του Τρίτου Κόσμου).

Ένα μήνα μετά τη γνωστοποίηση της έρευνας, τη στιγμή που έληγαν τα διεθνή ομόλογα Global 2012 τα οποία η επιτροπή κατήγγειλε ως «αθέμιτο χρέος», η υπουργός Οικονομίας Μαρία Έλσα Βιτέρι δήλωσε ότι ο Ισημερινός θα προχωρήσει σε «μια 'υπεύθυνη παύση πληρωμών'». Το Φεβρουάριο (2009) ο Πρόεδρος Κορέα ανακοίνωσε το ίδιο όταν έληγε ένα κουπόνι 135 εκατομμυρίων δολαρίων του ομολόγου Global 2030», καρπός επίσης της 'αθέμιτης επαναδιαπραγμάτευσης' του 1999 (στο ίδιο). Ο «ιδεαλισμός», λέει ο δρ. Καρέγια, έδωσε τη θέση του στη «ρεάλ πολιτική». Η κυβέρνηση κάλεσε τους κατόχους ομολόγων Global 2012 και 2030 να παρουσιαστούν σε μια δημοπρασία για να ανταλλάξουν αυτούς τους τίτλους με ρευστό σε δολάρια στην τιμή αγοράς των ομολόγων 2012 (500 εκ. δολάρια) και 2030 (2.700 εκ. δολάρια) και ανακοίνωσε το διορισμό της Lazard Frères Banque ως Πράκτορα της Προσφοράς». Αρχικά, «πέρα από τους χειρισμούς των τιμών που πραγματοποιήθηκαν στο Χρηματιστήριο, η Salomon Smith Barney, μέλος τώρα της Citigroup Inc., και η J.P. Morgan, πράκτορες της Προσφοράς Ανταλλαγής των Brady και των Ευρωομολόγων με ομόλογα Global, ήταν πεπεισμένες ότι ο

Ο κεντροαριστερός πρόεδρος του Εκουαδόρ

χρεώτης δεν θα προχωρούσε σε μια πρωτοβουλία που θα έβλαπτε τους κατόχους των ομολόγων που τοποθέτησαν στη δευτερογενή αγορά» (στο ίδιο). Έτσι, «μετά τη λήξη του τεχνικού μορατόριουμ συμφώνησαν σε ένα 'de facto standstill (πάγωμα)', με το οποίο απέφυγαν την αγωγή για μη τήρηση των όρων» (στο ίδιο). Το συμπέρασμα του ειδικού είναι αδιαμφισβήτητο: «Η προσφορά αγοράς των ομολόγων 2012 και 2030 -πέρα από το αποτέλεσμα- σηματοδοτεί την αναγνώριση της νομιμότητας της αναδιάρθρωσης του χρέους του έτους 1999, ωστόσο στερείται ουσίας η αναζήτηση αστικής και ποινικής ευθύνης για υποτιθέμενα αδικήματα που διαπράχθηκαν από πρώην δημόσιους υπαλλήλους και ξένους πράκτορες» (στο ίδιο).

Συνοψίζοντας, η επιτροπή οικονομικού ελέγχου (CAICP) αποτέλεσε μια θαυμάσια οθόνη για να συμφωνηθεί με 'φιλικό' τρόπο η αποπληρωμή ολόκληρου του εξωτερικού χρέους του Ισημερινού. Η παραγραφή που 'κατακτήθηκε' από τον Κορέα κατά την επαναδιαπραγμάτευση του χρέους είναι πολύ κατώτερη από αυτή των Lavagna και Kirchner [στην Αργεντινή]. «Ο χαρακτηρισμός 'παράνομο, αθέμιτο και διεφθαρμένο' που απέδωσε η CAICP σε μέρος του εξωτερικού χρέους μπόρεσε να τοποθετήσει την κυβέρνηση της χώρας των Άνδεων σε μια ευαίσθητη εσωτερική πολιτική κατάσταση. Ωστόσο, η πορεία δράσης

που υιοθετήθηκε στις 15/01/09 (από την κυβέρνηση) δεν προκάλεσε αντίθετες διατυπώσεις» (στο ίδιο).

Όποιος έχει τα γένια

Εξαιτίας όλων αυτών, οι λαϊκές οργανώσεις του Ισημερινού που είχαν εναποθέσει προσδοκίες στην κυβέρνηση Κορέα διέκοψαν τις σχέσεις τους μαζί της. Όπως η περίπτωση του κοινοβουλευτικού συνασπισμού του Πολυεθνικού Κινήματος Πατσάκουτικ [Pachakutik] μέρος του οποίου είναι η Κονάιε [Conaie], που έπαιξε πάλι πρωταγωνιστικό ρόλο σε μεγάλες κινητοποιήσεις -ο ξεσηκωμός ενάντια στις επαναλαμβανόμενες απόπειρες επανιδιωτικοποίησης του νερού στις αγροτικές περιοχές της χώρας ήταν η πιο σημαντική. Η κυβέρνηση τις χαρακτήρισε κινικά «συνωμοσία της δεξιάς».

Αυτή είναι η πραγματική ιστορία της έρευνας του εξωτερικού χρέους του Ισημερινού και της αναγνώρισής του ως παράνομο. Κατέληξε στη διαπραγμάτευση μιας παραγραφής η οποία δεν ξεπέρασε το 20%.

Νορμπέρτο Μαλάχ

[Για περισσότερες πληροφορίες, για την κατάσταση στον Ισημερινό αναδημοσιεύουμε από το site του Partido Ombera ένα ακόμη σχετικό άρθρο].

PO 1081 30/4/2009 Διεθνή

Ισημερινός: Η νίκη του Κορέα

Δεν υπήρξαν εκπλήξεις. Ο Ρα-

φάελ Κορέα σάρωσε στις προεδρικές εκλογές του Ισημερινού. Με το 52% των ψήφων δεν χρειάστηκε το δεύτερο γύρο για να διατηρήσει την προεδρία. Είναι η τέταρτη διαδοχική εκλογική νίκη του. Επιπλέον, ο Κορέα νίκησε στις 20 από τις 24 περιφέρειες και εξασφάλισε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία και τη δημαρχία του Κίτο, της πρωτεύουσας.

Η αντιπολίτευση ούτε καν τον επισίασε. Μοιρασμένη ανάμεσα σε έναν πρώην πρόεδρο που ανατράπηκε εξαιτίας της λαϊκής κινητοποίησης (Λουσίο Γκουτιέρρες) και στον πιο πλούσιο άνθρωπο του Ισημερινού, γνωστό φιλο-ιμπεριαλιστικό παράγοντα (Άλβαρο Νομπόα), η αντιπολίτευση ποτέ δεν κατάρθωσε να προκαλέσει μια πόλωση με τον Κορέα.

Η νίκη του Κορέα ακολουθεί άλλες σημαντικές εκλογικές νίκες των εθνικιστών κυβερνώντων: αυτή του Τσάβες στο δημοψήφισμα για την επανεκλογή και αυτή του Εβο Μοράλες στο δημοψήφισμα για το σύνταγμα. Σε αυτές, πρέπει να προσθέσουμε τη νίκη του FMLN στις εκλογές του Ελ Σαλβαδόρ. Η λαϊκή προτίμηση στους εθνικιστές διατηρείται.

Όπως ο Τσάβες ή ο Μοράλες, ο Κορέα είναι εκπρόσωπος του κρατικού παρεμβατισμού απέναντι στην παγκόσμια καπιταλιστική κρίση. Αυτός ο παρεμβατισμός δεν έχει ελαττωθεί στην περίπτωση του Κορέα από τη δολαριοποίηση της οικονομίας του Ισημερινού. Μόλις ανακοίνωσε ότι ένα μέρος του εξωτερικού χρέους (που ισοδυναμεί με το 30% επί του συνόλου) είναι παράνομο, παρόλο που προτείνει να πληρωθεί με την παραγραφή του 70% (δηλαδή μία μείωση της τάξεως του 21% επί του συνολικού χρέους).

Ο Κορέα θα πρέπει να αντιμετωπίσει την παγκόσμια κρίση. Η μείωση των διεθνών τιμών του πετρελαίου και των εμβασμάτων που στέλνουν οι πολιτικοί πρόσφυγες (ο δεύτερος τίτλος κατάθεσης συναλλάγματος) είναι ιδιαίτερως οδυνηρή στον Ισημερινό.

Μια ομάδα από οργανώσεις ινδιάνων και οικολόγων που στο παρελθόν είχαν στηρίξει τον Κορέα, διέκοψαν τις σχέσεις τους με τον Πρόεδρο επειδή θεώρησαν ότι η πολιτική του στο θέμα των μεταλλείων και του πετρελαίου δεν σέβεται το περιβάλλον ούτε τους αυτόχθονες πληθυσμούς (Οικονομικός Τομέας, 27/4). Τμήματα από το ίδιο το κόμμα του -τα οποία ο Κορέα υποβαθμίζει ως 'ανώριμα'- κατέκριναν το νομοσχέδιό του για τα μεταλλεία και για το ενεργειακό. Ένας ειδικός απεσταλμένος προβλέπει ότι στους επόμενους μήνες «ίσως ο Κορέα χρειαστεί να αποσπαστεί από τα πιο ριζοσπαστικά τμήματα (Κλαρίν, 28/4).

Η πολιτική κρίση είναι μπροστά.

Λουίς Οβιέδο

Παιδική φτώχεια

Τα παιδιά στην άβυσσο της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης

Τα στοιχεία για την παιδική φτώχεια στην Ελλάδα αλλά και στην ΕΕ είναι ενδεικτικά της βαρβαρότητας την οποία βιώνουμε ιδίως μετά το ξέσπασμα της κρίσης το καλοκαίρι του 2007.

Σε ημερίδα που διοργανώθηκε στην Αθήνα, πριν λίγες μέρες, με θέμα την παιδική φτώχεια στην ΕΕ, παρά τις προσπάθειες εξωραϊσμού, αποτυπώθηκε καθαρά η κόλαση στην οποία καλούνται να ζήσουν εκατομμύρια παιδιά στην Ευρώπη (και δεν μιλάμε για τις φτωχότερες χώρες του τρίτου κόσμου που βρίσκονται σε κατάσταση λιμοκτονίας). Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε θέματα φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, **Μ. Παρασκευά** παρουσίασε τα επίσημα στοιχεία διεγείροντας αισθήματα φρίκης και οργής για τον κόσμο στον οποίο καλούμαστε να επιβιώσουμε.

Ογδόντα τέσσερα (84) εκατομμύρια άνθρωποι (το 17% του πληθυσμού της ΕΕ) βρίσκονταν κάτω από τα όρια της φτώχειας στην ΕΕ το 2009. Από αυτά τα 10 εκατομμύρια είναι παιδιά. Στην Ελλάδα τα αντίστοιχα ποσοστά ξεπερνούσαν το 22-23% στα μέσα του 2009 με εμφανείς τις τάσεις μιας ραγδαίας επιδείνωσης καθώς η καπιταλιστική κρίση επεκτείνεται. Η Ελλάδα κατατάσσεται έτσι στις χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά παιδικής φτώχειας στην Ένωση.

Ο υπεύθυνος της Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών της Τράπεζας της Ελλάδας, **Θ. Μητράκος**, παρουσίασε ακόμα πιο εξωφρενικά νούμερα, εκτιμώντας πως το ποσοστό της παιδικής φτώχειας στην Ελλάδα για το 2009, θα ξεπεράσει το 26% ενώ για το 2010 δεν θέλησε καν να αναφέρει την εκτίμηση της ΤτΕ. Δεδομένου ότι πολλοί μετανάστες, τσιγγάνοι κ.λπ. δεν καταγράφονται στα επίσημα στοιχεία του κράτους, άρα δεν εντάσσονται στις συγκεκριμένες στατιστικές, είναι φανερό πως ακόμα και τα ακραία αυτά νούμερα είναι στην πραγματικότητα πολύ υψηλότερα. Οι κολασμένοι της γης δεν μένουν μόνο στα παγκάκια και τα πεζοδρόμια της πλατείας Ομόνοιας και της οδού Φυλής, αλλά στα δωμάτια των σπιτιών της «διπλανής πόρτας».

Η κατάρρευση του μοντέλου της οικογένειας-φωλιάς σε σχέ-

ση με την οικονομική στήριξη των παιδιών, όπως την ξέραμε μέχρι τώρα στην Ελλάδα, αποτυπώνεται στα στοιχεία του 2008 μέχρι και τα μέσα του 2009, πριν καν δηλαδή μπούμε στο κολαστήριο του ΔΝΤ και της τρόικας. Μέχρι το 2005, το ποσοστό των οικογενειακών δαπανών προς τα παιδιά ήταν πολύ μικρότερο σε σχέση με το οικογενειακό εισόδημα αλλά αντίθετα με το προφανές η παιδική φτώχεια ήταν αναντίστοιχα πιο μικρή. Γεγονός που αποδίδεται στην κοινωνική κουλτούρα στήριξης των παιδιών στην Ελλάδα από την οικογένεια – είτε έχει είτε δεν έχει χρήματα-, καθώς επίσης στην αυξημένη μέχρι τότε δυνατότητα λήψης δανείων, στην παροχή ειδών πρώτης ανάγκης από το ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον, όπως επίσης και στην ίδια την υποεκτίμηση του εισοδήματος εκ μέρους των γονιών με σαφή στόχο την ενίσχυση των ανήλικων τέκνων της οικογένειας. Η Ελλάδα μέχρι το 2000 βρισκόταν στις χαμηλότερες θέσεις των στατιστικών για την παιδική φτώχεια στην ΕΕ, με ποσοστό περίπου στο 12%. Το ποσοστό αυτό αυξάνει σταθερά αλλά σχετικά αργά μέχρι το 2005. Από το 2008 το τοπίο αλλάζει ραγδαία με μια εκτίναξη της παιδικής φτώχειας στο 26%. Πάνω από 500.000 παιδιά ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας στην Ελλάδα. Η συρρίκνωση του οικογενειακού εισοδήματος και οι δα-

πάνες για τα παιδιά μειώθηκαν χωρίς να αυξάνονται τα αγαθά και οι υπηρεσίες που έφθαναν σε αυτά από την ευρύτερη οικογενειακή αγκάλη, αφού είναι αδύνατο πια να υπάρξει ακόμα και η υποτυπώδης στήριξη σε αγαθά πρώτης ανάγκης (το καλάθι της γιαγιάς από το χωρίο δεν φτάνει πια ούτε για την ίδια και το χαρτζιλίκι κόπηκε μαζί με τις συντάξεις).

Η χρεοκοπία της ΕΕ και του καπιταλιστικού μοντέλου οικονομίας, γίνεται ακόμα πιο προφανής, στην ίδια τη χρεοκοπία της Συνθήκης της Λισσαβόνας, ακόμα και στη νέα μορφή που προσπαθούν να της προσδώσουν οι ευρωπαίοι ηγέτες τους τελευταίους μήνες. Οι κεντρικοί μακρόπνοοι στόχοι της Συνθήκης, που αφορούσαν την παιδική φτώχεια και την κοινωνική ανισότητα, τιτλοφορούμενοι ως «Ευρώπη 20-20», περιελάμβαναν σε γενικές γραμμές τη μείωση του πληθυσμού που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας στην Ευρώπη κατά 20 εκατ. μέχρι το 2020, την αύξηση της απασχόλησης στο 75% του πληθυσμού και τη μείωση του ποσοστού των παιδιών που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο κατά 10%. Οι στόχοι αυτοί εγκαταλείφθηκαν πανηγυρικά και μάλιστα με εκδηλώσεις έντονης δυσαρέσκειας από μέρους των ευρωπαίων βουλευτών και όχι μόνο, προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που τους πρότεινε. Και όλα

αυτά διαδραματίζονται στις Βρυξέλλες πριν την δηλωμένη χρεοκοπία της Ελλάδας το Μάη του 2010, δείχνοντας ξεκάθαρα τον δρόμο που διάλεξαν για εμάς χωρίς εμάς οι εξουσιαστές μας: τον σύγχρονο Καιάδα παιδιών και εργαζομένων.

Μετά την πρώτη δηλωμένη χρεοκοπία της συνθήκης της Λισσαβόνας, οι νέοι στόχοι που τέθηκαν προς συζήτηση και ονομάστηκαν χάριν ευφημισμού «νέες Διαστάσεις προς επίτευξη» έχουν πιο περίπλοκο χαρακτήρα και δηλώνουν ακόμα πιο ξεκάθαρα την αποτυχία του καπιταλισμού να αφήσει έστω και μια χαραμάδα φωτός στους κοινωνικά ασθενέστερους. Από τις «3 νέες Διαστάσεις» το κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ καλείται να επιλέξει μία από αυτές και να τη θέσει ως κεντρικό στόχο της «κοινωνικής του πολιτικής». Οι Διαστάσεις αυτές είναι οι έξης: αύξηση της αγοραστικής δύναμης στο 60% του μέσου μισθού της εκάστοτε χώρας (με απλά λόγια, να μπορεί κανείς να ζει καταναλώνοντας μόνο το 60% του μέσου μισθού της χώρας), αύξηση της κατώτατης αγοραστικής δυνατότητας αναλογικά με το μέσο εισόδημα, και τέλος, μείωση των ανέργων κάθε οικογένειας στα 2 μέλη (με απλά μαθηματικά, ο στόχος είναι σε κάθε τετραμελή οικογένεια με 2 ανήλικους, να μην δουλεύει κανείς!, στην Ελλάδα τον έπιασαν ήδη). Η ελληνική κυβέρνηση έθεσε εαυτόν εκτός

ακόμα και από την αναθεωρημένη συνθήκη της Λισσαβόνας, υποσχόμενη στην τρόικα πως θα προσπαθήσει να βρίσκεται κοντά στους κεντρικούς στόχους, χωρίς φυσικά να μπορεί να εξασφάλιση την επίτευξη κανενός από αυτούς. Αξίζει δε να σημειώσουμε ότι ακόμα και οι διάλογοι αθώες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις βρίσκονται πλέον ξεκρέμαστες αφού καταργήθηκε το εθνικό σχέδιο δράσης, που τις έμπασε στο παιχνίδι των κεντρικών συνομιλιών ως κοινωνικών εταίρων, μέχρι πρότινος. Έτσι, ακόμα και οι έρευνες πάνω στην παιδική φτώχεια, την κοινωνική ανισότητα και οι ελάχιστες δυνατότητες δράσης που άφηνε το κράτος στους συνεταιίρους του, τις διάφορες ΜΚΟ, τερματίζονται. Το κοινωνικό κράτος πέθανε και του έκαναν και τα σαράντα.

Τον Ιούνιο του 2010 στην προσπάθεια να πείσει η Commission -τουλάχιστον τον εαυτό της- ότι δεν θα χαθεί ο έστω και υποτυπώδης κοινωνικός χαρακτήρας που επί χρόνια βαυκαλίζεται πως έχει η Γηραιά Ήπειρος, συνέταξε νέα προγράμματα με δυο γενικούς στόχους: την εξασφάλιση ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για όλους τους ευρωπαίους πολίτες μέχρι το 2020 και την δυνατότητα στοιχειώδους πρόσβασης για όλους στην υγεία, την στέγαση και την εκπαίδευση. Το σχέδιο καταψηφίστηκε επίσης πανηγυρικά από τα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα, ως ανεφάρμοστο, αναγκάζοντας την ίδια την αστική τάξη να παραδεχτεί μόνη της, την χρεοκοπία της.

Είναι κάτι παραπάνω από προφανές, ακόμα και για τους πιο δύσπιστους, πως ο κόσμος που γνωρίσαμε μέχρι το 2007 δεν υπάρχει πια, οι μηχανισμοί διάσωσης και στήριξης, είτε του ΔΝΤ είτε της ΕΕ αναγνωρίζονται ως αποτυχημένοι από τους ίδιους τους εμπνευστές τους, πριν ακόμα ο διαιτητής σφυρίξει το ημίχρονο. Η βαρβαρότητα δεν είναι ένα καζάνι που «θα» βράσουμε στο μέλλον, αλλά αυτό που κοχλάζει εδώ και τώρα. Η εξουσία στα χέρια των εργαζομένων, των ανέργων, των κολασμένων είναι η μόνη υπαρκτή διέξοδος από την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Η ζωή της Κωνστα

«Τον πατέρα μου τον έλεγαν Νίκο Πράπα και ήταν από τον Παλιόπυργο και τη μάνα μου την έλεγαν Σταυρούλα και ήταν από τα Περιβόλια Παλιοπύργου^[2]. Ο πατέρας μου ήταν ανάπηρος πολέμου. Είχε πολεμήσει στη Μικρά Ασία και είχε χάσει το ένα του χέρι. Δεν καθόταν όμως... δούλευε! Έκανε εμπόριο και ήταν και αγωγιάτης. Είχε 10 μουλάρια που τα φόρτωνε μόνος του με το ένα χέρι κι ο κόσμος έκανε το θαύμα του! Είχε το μονοπώλιο^[2] από τη Ναύπακτο μέχρι και τον Πλάτανο. Κουβαλούσε διάφορα προϊόντα στα μαγαζιά των χωριών αλλά κυρίως αλάτι και πετρέλαιο. Μετά από τον τραυματισμό του, του κάνανε προξενικό και πήρε τη μάνα μου. Η μάνα μου δεν μπορούσε να πει όχι, εφόσον τ' αποφάσιζαν οι δικοί της, αλλά και πάλι κερδισμένη βγήκε. Οι άλλοι άνδρες που ήταν εδώ στο χωριό δεν έβγαιναν μπροστά στον πατέρα μου στις δουλειές. Ήταν έξυπνος, δυναμικός κι έπιασε το χέρι του περισσότερο απ' ό,τι τα δύο που χαν οι άλλοι. Εγώ γεννήθηκα το 1923 και ήμουν το πρώτο από τα πέντε αδέρφια. Μετά από μένα ήταν η Ελευθερία, η Βασιλώ, η Αγγελική και τελευταίος ήταν ο αδελφός μου ο Περικλής. Για να πούμε τώρα για τον Περικλή... είναι να κλαίω. Ήταν 22 ετών όταν τον έχασα. Ήταν οδηγός στα άγωνα λεωφορεία^[3] και σκοτώθηκε με τ' αυτοκίνητο. Είχε πάει κάποιους επιβάτες σ' ένα χωριό για ένα πανηγύρι. Το βράδυ κατέβασε τους μισούς, οι άλλοι ήθελαν να καθίσουν κι άλλο, αλλά δεν βρήκε μετά άλλον να τον στείλει να φέρει τους υπόλοιπους, έτσι ξαναέβηκε μόνος του. Ε, πηγαίνοντας πάλι πάνω θα νύσταξε, και... Να σου πω το ποίημα που του 'χω γράψει:

- Γεια σου λεβέντη Περικλή, πού τα' κρυψες τα νιάτα;

Το μαύρο το μουστάκι σου, τα φρύδια και τα μάτια;

Τη νιότη και τη λεβεντιά, το χρώμα θα τα φάει κι εμένα ο πατέρας μου το δρόμο θα κοιτάει.

- Ήμουν 22 χρονών, πήγαινα για 23, πώς πήγα κι αναπαύομαι μες το νεκροταφείο;

Ο Περικλής ξεκίνησε με την τιμή στον ώμο και πήγε και σκοτώθηκε μες τα μισά του δρόμου.

Ο Περικλής ξεκίνησε να πάει και να γυρίσει κι ο χάρος τον περιέριξε σε μαρμαρένια βρύση.

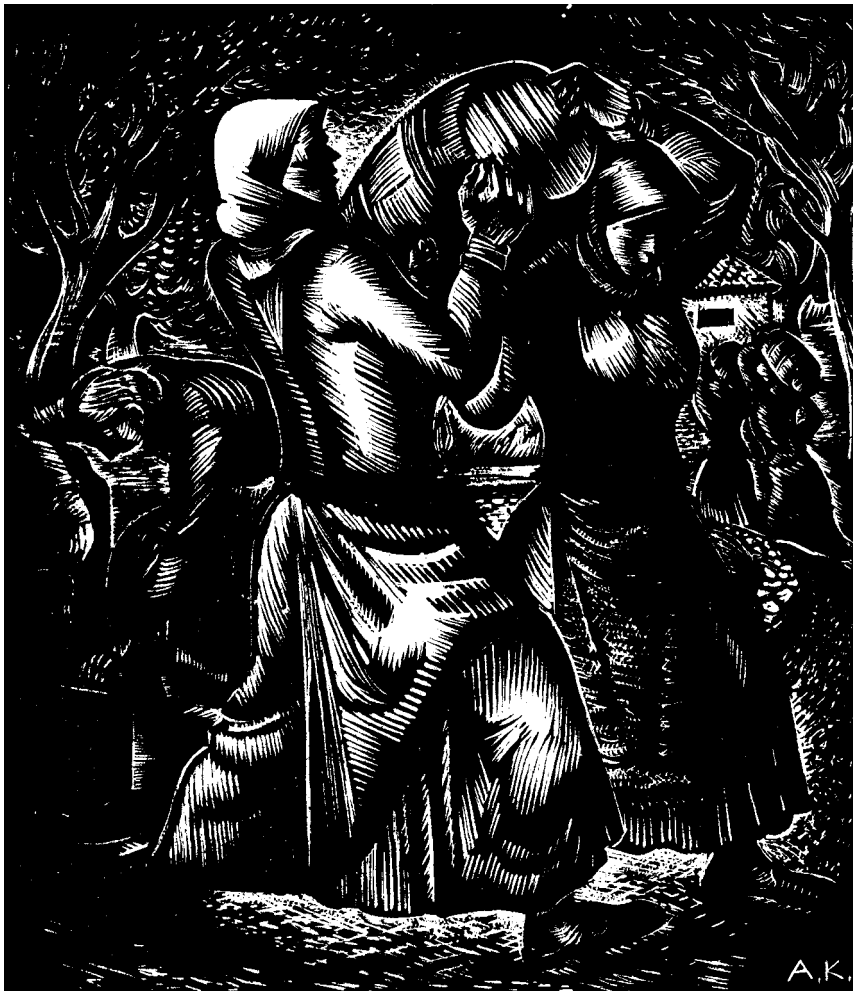
- Πού πας λεβέντη Περικλή τώρα το μεσημέρι;

- Χάρε μου τώρα άσε με, να πάω και να γυρίσω οι επιβάτες καρτερούν να τους εξυπηρετήσω.

Ο χάρος μ' αποκοίμισε επάνω

στο τιμόνι κι ο βράχος μου εφάνηκε πως ήταν περιβόλι^[4].

Δεν έχω γράψει ένα ποίημα μόνο. 500 έχω γράψει και όλα για λύπη... όχι για χαρά. Πήγα σχολείο επειδή η μάνα μου ήταν αγράμματη αλλά ήθελε να μάθω εγώ γράμματα. Ήμασταν 5-6 παιδάκια γειτόνοι και πηγαίναμε όλα μαζί σχολείο. Εν τω μεταξύ, αν δεν πηγαίναμε υπήρχε καταγγελία. Οι αδελφές μου δεν πήγαν γιατί τότε ήταν που πιάστηκε ο πόλεμος και δεν ήταν σχολείο ολότελα. Το πατρικό μου σπίτι ήταν μία ώρα μακριά από το σχολείο που ήταν μες το χωριό. Δεν ήταν τότε ποδιές, φοράγαμε φορεματάκια. Τα μεσημέρια στο διάλειμμα τα περιβολόπαιδα^[5] που ήμασταν από μακριά καθόμασταν εκεί και τρώγαμε. Όλα τ' άλλα παιδιά είχαν μπομποτά^[6] ενώ εγώ είχα καθάριο^[7] ψωμί. Είχαμε γιατί έκανε εμπόριο όπως σου είπα ο πατέρας μου. Τα ζήλευνα, ήθελα κι εγώ μπομποτά ενώ εκείνα ήθελαν το δικό μου. Για να χασομερήσουμε όπως να τελειώσει το διάλειμμα τα παιδάκια έπαιζαν πεντόβολα^[8] και κνηνηγτό. Εγώ είχα ένα βιβλίο εκεί μαζί μου και διάβαζα. Να διαβάζω μόνο ή που τα' παίρνα χωρίς να διαβάσω; Ό,τι άκουγα το θυμόμουν. Να μην σου πω ότι ήμουν στην 3^η και διόρθωνα την 5^η και την 6^η τάξη^[9]. Από την 1^η τάξη με ρώταγε η δασκάλα μου η Ελένη Ψευδού και της έλεγα την προπαίδεια ανακατωτά. Χαιρόταν η δασκάλα που τα ήξερα πάντα όλα και με χάριδνε και με φύλαγε. Μ' αγάπαγε πολύ. Α, καλά. Ήμουν και μικροκαμωμένο και μ' είχε για όμορφο η δασκάλα και μη ρωτάς. Την δασκάλα αυτή την είχα στην 1^η και στη 2^η. Στις υπόλοιπες τάξεις^[9] είχα τον Σωτήρη Ράικο. Κι εκείνος μ' αγαπούσε. Μια φορά όταν ήμουν στην 3^η, ο δάσκαλος μάλωνε τα παιδιά της 5^{ης} και της 6^{ης} που δεν ήξεραν να του απαντήσουν σε κάποια ερώτηση. Τους λέει τότε: «Θέλετε να σας ντροπιάσω με ένα παιδί της 3^{ης};» Εγώ καθόμουν τότε με την κόρη του παπά μας την Βικτωρία Αδαμοπούλου που ήταν κι εκείνη καλή μαθήτρια. Λέω τότε. Ωχ, ή εμένα θα ρωτήσει ή τη φίλη μου. Λέει τότε ο δάσκαλος: «Κωνσταντίνα, τι έγινε τότε;». Εγώ δεν ήθελα να εκθέσω τ' άλλα παιδιά αλλά και πάλι δεν μπορού-

Κορογιαννάκης Αλεξ. (1906-1966), «Στη Βρύση», 1938, 22,6x17,9 εκ., ξυλογραφία

σα να μην απαντήσω στο δάσκαλο. Απαντάω λοιπόν σωστά. Όλα τα ήξερα. Από μικρή. Ό,τι δουλειές υπήρχαν, όλες τις έκανα. Από 4 χρονών έφτιαχνα πίτες. Πραγματικά. Το 'κανα από μοναχή μου, το ήθελα. Έλεγα, γιατί οι άλλοι τα καταφέρνουν; Καλύτεροι είναι από μένα; Από 8 χρονών έκοβα τριφύλλια, έκοβα σιτάρια, έφτιαχνα κήπους. Η σπονδυλική μου στήλη έχει παραμορφωθεί επειδή φορτωνόμουν πολύ βάρος από μικρή. Ασήκωτο βάρος στην πλάτη μου. Όταν χτίζονταν σπίτια στο χωριό, βοηθούσαμε όλοι. Σήμερα τον έναν, αύριο τον άλλον. Κουβάλαγα πέτρες στην πλάτη μου, που τώρα ούτε ένας γυμνασμένος άντρας δεν θα τις σήκωνε. Φτιάχναμε την εκκλησία, φτιάχναμε το σχολείο, κουβάλαγα παντού. Βοηθούσα πολύ αλλά και όλο το χωριό βοηθούσε^[10]. Τώρα δεν βοηθάει κανένας. Έκανα λοιπόν όλες τις δουλειές επειδή το ήθελα αλλά κι επειδή ήμουν η πρώτη κόρη. Η μάνα μου εντωμεταξύ στα νιάτα της ήταν ανταρτογούνα. Φύλαγε πρόβατα και είχε όπλο μαζί της. Δεν τολμούσε κανείς να την πλησιάσει. Το πιστόλι της το κληρονομήσαμε εμείς τα κορίτσια κι αν τύχαινε και μας πλησίαζε κανείς, μπουμπουνίζαμε μια-δυο φορές. Να συνεχίσω: Η μάνα μου, όταν ήμουν 19 ετών, αρρώστησε από φυματίωση. Την κουβαλούσα

στην πλάτη μου μια ώρα δρόμο για να τη φέρω στο χωριό και αντί να κουραστώ εγώ, κουραζόταν εκείνη. Τώρα τι άλλο κάναμε εκείνη την εποχή; Πλέναμε τα ρούχα μας με αλισίβα, στάχτη^[11]. Κουβαλούσα ένα καζάνι στο ρέμα, έβαζα μέσα νερό από πάνω μ' ένα μπρίκι, το 'ριχνα μέσα σε μια σκαπούλα που είχα κι εκεί έπλενα τα ρούχα. Τα ξέβγαζα μετά στο νερό που έτρεχε και καθάριζαν... έλαμπαν τα ρούχα. Καλύτερα από τα σημερινά σαπούνια κι από τα πλυντήρια. Λούζονταν και με την αλισίβα. Ο δάσκαλος επέμενε να πάω γυμνάσιο. Κατέβηκα στη Ναύπακτο και μου ενοικίασαν οι γονείς μου ένα σπίτι. Τελικά πήγα μόνο ένα μήνα γιατί μετά πιάστηκε ο πόλεμος. Και μου άρρεσε τόσο πολύ το γυμνάσιο... Καλύτερα κι απ' ό,τι το κουβεντιάζουμε. Ύστερα τι να κάνω; Με τι να ασχοληθώ; Είχα ζήλο για μοδιστρική. Εγώ πάντα έραβα ρούχα μόνη μου. Τα' φτιαχνα τόσο καλά που έρχονταν και ξένοι. Ήθελαν να βαφτίσουν παιδάκια; Έρχονταν και τους τα 'ραβα εγώ τα λαδιάτικα^[12]. Πήγα λοιπόν τότε σε μια σχολή στη Ναύπακτο, στου Καμηλάτου. Αυτός ήταν Ρουμάνος. Είχε και μια αδελφή, την Μαίρη. Έμεινα 4 μήνες στη σχολή και πήρα το δίπλωμά μου με άριστα. Όταν τελείωσα, γύρισα στο χωριό μου στα κασαβράχα κι έρ-

χονταν πελάτες απ' όλα τα γύρω χωριά. Μου πήρε ο πατέρας μου μια μηχανή από την Αθήνα. Ήταν μεταχειρισμένη και κόστισε 7.000 δραχ. Ήταν Singer. Αν σου πω ότι την έχω ακόμα και λειτουργεί; Πολύ καλή μηχανή. Στον εμφύλιο ήθελαν να με πάρουν μαζί τους οι αντάρτες, μαζί με τη μηχανή μου για να τους ράβω τα ρούχα τους. Τρύπωσα τότε τη μηχανή μου μέσα σε κάτι καλαμπόκια κι έφερα στο σπίτι μια άλλη χαλασμένη, για να γλιτώσω, να μη με πάρουν. Γενικά όταν καταλαβαίναμε ότι έρχονταν αντάρτες στο χωριό, τρυπώναμε μες τα βράχια και τις σπηλιές. Φοβόμασταν γιατί έπαιρναν κόσμο κοντά τους. Έφταναν λοιπόν οι αντάρτες και αφού δεν έβρισκαν κανέναν, άρπαζαν ό,τι ήθελαν κι όταν έφευγαν ξαναρχόμασταν^[13]. Όταν μας πετύχαιναν καμιά φορά τους έλεγα: Θέλετε να φάτε; Και τους έδινε ό,τι ήθελαν για να φάνε και να φύγουν. Μια φορά μου ζήτησαν ένα κουβεράκι για να σκεπάζονται και είπαν ότι θα μου το ξαναφέρουν. Κι έχω να το ξαναδώ. Επίσης, οι αντάρτες είχαν και πολλές ψείρες. Ήθελαν να τους ζεματάμε τα ρούχα. Εγώ ζεμάταγα και τα δικά μας. Αν πέρναγαν 5 μέρες και δεν τα ξαναζεμάταγα, έρχονταν πάλι το μικρόβιο. Εκείνα τα χρόνια στην κατοχή, είναι που πέθανε και η μαμούλα μου. Σε ηλικία 40 ετών. Την ίδια ηλικία είχε και ο πατέρας μου. Τον λυπόμουν που έμεινε μόνος του τόσο νέος, γι' αυτό και του επέτρεψα να ξαναπαντρευτεί. Με τη δεύτερη γυναίκα έκανε άλλα 5 παιδιά. Μ' ένα χέρι όπως σου είπα, είχε κάνει δύο γάμους και 10 παιδιά ενώ άλλοι με δυο χέρια δεν έβρισκαν ούτε μία γυναίκα. Τα παιδιά εκείνα τα έλεγαν Ιουλίνα, Ελευθερία, Βενετία, Γιώργο και Κωνσταντίνα. Μένανε στο σπίτι που είχε η γυναίκα του πατέρα μου, στο Κάστρο στη Ναύπακτο. Εγώ έμεινα με μια αδελφή μου στο χωριό. Τις άλλες δύο τις είχαν στείλει οι δικοί μου από πολύ μικρές στη Ναύπακτο, σε γνωστούς μας για να τις βοηθήσουν να μάθουν κάποια τέχνη. Εκείνοι όμως τις εκμεταλλεύτηκαν. Τις κράτησαν σπίτι τους για υπηρέτριες^[14]. Η μία αδελφούλα μου μάλιστα, η Αγγελικούλα, ήταν 8 χρονών. Παντρεύτηκε το '46 με τον Γιάννη Πράπα, από το ίδιο χωριό. Κατά σύμπτωση είχαμε το ίδιο επώνυμο. Δεν ήταν όμως γάμος που τον ήθελα. Εγώ ήθελα να πάρω κάποιον που θα ήταν καλύτερος από μένα, μορφωμένος, καλός, περήφανος και καθαρός. Τώρα θα πεις γιατί τον πήρα αφού δεν τον ήθελα; Μ'

ντίνας Πράπα [1]

έκλεψε! Με έκλεψε με όλη τη σημασία της λέξεως. Μια μέρα, όπως ήμουν με τις κατσικούλες μου, φορτωμένη και σκυμμένη μπροστά και ξυπόλυτη, εκείνος πετάχτηκε πίσω από μια τσουπωτή πουρνάρα. Δεν τον είχα δει ολότελα αλλιώς θα προλάβαινα να τον χτυπήσω. Ήμουν δραστήρια. Έτυχε να μην έχω και το πιστόλι της μάνας μου μαζί μου. Θα τον σκότωνα. Μ' έπιασε λοιπόν με το ζόρι και με πήγε σπίτι του. Καταλαβαίνεις τι έγινε... Πήγα να ξεφύγω την επόμενη μέρα. Είδα κόσμο πιο κάτω, κάτι τσοπάνηδες. Λέω τώρα τι να κάνω; Αν φωνάξω βοήθεια, θα πουν ότι τα΄θελα και θα τ' αναγάιζαν τα ψέματα. Έτσι δεν είπα τίποτα. Όταν το είπα αργότερα στον πατέρα μου, μου είπε: Αν δεν τον πάρεις, εγώ θα πρέπει να τον σκοτώσω γιατί ακούστηκε τ' όνομά σου. Σκέφτηκα τότε ότι αν δεν τον παντρευτώ θα ήταν σαν να έβαζα εγώ φυλακή τον πατέρα μου. Έτσι αναγκάστηκα να τον πάρω. Είπα όμως, θα τον πάρω και θα του ψήσω το ψάρι στα χείλη. Μου το΄ψησε όμως κι αυτός. Μια ζωή στον πόλεμο ήμασταν. Τα παιδιά μαύρη ζωή έκαναν με μας. Τι να σου ειπώ είχα μια ζωή τυραννισμένη. Έκανα 6 παιδιά. Το πρώτο το έχασα 3 ημερών. Μετά έκανα τον Γιώργο. Μετά ήταν η Παρασκευούλα. Το κοριτσάκι μου αυτό το έφαγε ένα φίδι. Την πήρα, την φορτώθηκα στην πλάτη και ξεκίνησα να την πάω στη Ναύπακτο σε γιατρό. Μετά από 6 ώρες, όταν έφθασα στο Ξηροπήγαδο^[15], πέθανε το παιδάκι μου. Ήμουν τότε 7 μηνών έγκυος στην Μαρία μου. Από τη στενοχώρια μου δεν έτρωγα και γεννήθηκε ατροφικό το παιδί. Μετά από αρκετά χρόνια, απέκτησα και τον Χρήστο. Τώρα που πέθανε να τον αγαπάω τον άνδρα μου. Τώρα που πέθανε, λέω όλη την ώρα, ν' αγιάσει ο Γιάννης που δεν με πειράζει, που δεν μου φέρνει τη χολή στα μάτια. Στο μόνο που είμαι κερδοσιμένη στο γάμο μου, είναι που έκανα τα παιδιά μου. Α... ψάχνω να βρω ένα καλό που έτυχε στην ζωή μου! Όρες ψάχνω αλλά δεν βρίσκω τίποτα. Φέρε μ' εσύ μια χαρά τώρα δω, να γίνει και μένα δική μου χαρά μεγάλη. Το χέλι μ' δε γελάει, είναι πλακωμένη η καρδιά μου. Μέσα έχει όλα εκείνα τα άσχημα που πέρασα και δεν μου' ρχεται ότι έχω χαρά. Έχασα τον αδελφό μου, παντρεύτηκα κάποιον που πάντα μισούσα, έχασα δυο παιδιά, πέρασα τόσα πολλά. Ήμουν τόσο έξυπνη, μπορούσα να είχα κάνει πολλά και να είχα άλλη ζωή. Χαίρομαι μόνο για τα παιδιά

ΘΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΓΙΝΗΚΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣ ΜΟΥ ΟΙ ΑΝΤΡΩΜΕΝΟΙ

Κατράκη Βάσω (1914-1988), «Θε μου και τι να γίνηκαν του κόσμου οι αντρωμένοι», Δοκίμιο, (1942-1944), 19,5x11,6 εκ., ξυλογραφία

και τα εγγόνια μου. Μόνο αυτά είναι η χαρά μου. Έχω 7 εγγονάκια. Χριστιανικός αριθμός^[16]. Για τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου, δεν έχω ούτε τριχά παράπονο. Μ' αγαπάνε πολύ. Τους εύχομαι να'χουνε την ευλογία από τον Κύριο και υγεία. Άντε... σε ξεμολόγησα καλά^[17].

Σημειώσεις από τον **Δημήτρη Ι. Κατσαγιάνη:**

[1] Το κείμενο της Κωνσταντίνης Πράπα επιλέχτηκε από την πολύ σπουδαία σειρά συνεντεύξεων της Ζωής Δενδραμής με τον τίτλο «Ανθρώπων Μνήμες» που δημοσιεύονται τακτικά στην εφημερίδα της Ναυπάκτου «Εμπρός». Η Κωνσταντίνα Πράπα, σήμερα ζει μεταξύ Παλιόπυργου Ναυπακτίας και Αθηνών.

[2] Τα Περιβόλια είναι συνοικισμός του Παλιόπυργου ή Βελβίτσιων παλιότερα.

[3] Εννοεί μεταφορικό μονοπώλιο, αντίστοιχο με το κρατικό τότε μονοπώλιο που έδρευε στις πόλεις και πωλούσε πετρέλαιο, αλάτι και... σπύρτα.

[4] Ο Σολωμός για την Μαρία στον

«Λάμπρο»: «Και εις το κύμα, που βλέπει ως τον καθρέφτη, Ξανακοιτάει, χαμογελάει και πέφτει.»/ Και βλέπει μέσα στα νερά καθάρια/ Άλλος λάμπει ουρανό, άλλα κλωνάρια.» «Σκύφτω εδώ μέσα, και ξανοίγω ομπρός μου, Αναπάντεχα μέρη αλλομένου κόσμου» [5] από τον συνοικισμό Περιβόλια [6] από καλαμποκίσιο αλεύρι [7] έτσι έλεγαν το σταρένιο ψωμί. [8] παιδικό-εφηβικό παιχνίδι που παίζονταν με πέντε στρογγυλά άσπρα χαλίκια με τα δέκα δάχτυλα των χεριών. [9] μέχρι να κλείσουν τα δημοτικά σχολεία στα χωριά σε μια αίθουσα ήταν όλοι οι μαθητές. Ο γράφων τις σημειώσεις, εν έτει 1961, «μάθαινε τα γράμματα» με άλλα 72 παιδιά στην ίδια αίθουσα.

[10] Μέχρι το 1974, νομίζω, οι κοινότητες είχαν καθιερώσει την «προσωπική εργασία» για να εκτελούνται κοινωτικά έργα ή να αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι θεομηνίες, πυρκαγιές – παράμετρος της ανταλλακτικής οικονομίας.

[11] Η αλισίβα ήταν γρήγορα μετά από βρασμό νερού και στάχτης και χρησιμοποιούσαν στο πλύσιμο κυρίως όσων είχαν ασπρόδουχα, πράγμα που διατημπάνιζε και την αρχοντιά στις ταξι-

κές διαστρωματώσεις μεταξύ του αγροτικού κόσμου.

[12] βαφτιστικά

[13] Η Κωνσταντίνα λέγοντας «ξαναρχόμασταν» δείχνει πως ο προσωπικός της χρόνος, μαζί και το μέτρο, μένουν στον τόπο της. Ο σημειώνων χωριότης Δ. Ι. Κ. ευρισκόμενος κάποτε με τον γιο του στην πλατεία Βαντόμ στο Παρίσι του είπε: «Το αεροδρόμιο Ντε Γκώλ απέχει από δω μέχρι το Μεσολόγγι». Το «εδώ» είναι το χωριό του.

[14] Ειδικά μετά την ήττα στον Εμφύλιο και πολλά μικρά κορίτσια βρέθηκαν υπηρέτριες στις πόλεις. Η Λουκρητία Δούναβη στο βιβλίο της «Η αγία συνάδελφος» [Ροδακίό 1998] γράφει εξαιρετικά για αυτό το θέμα.

[15] Απέχει μόλις 1.500 μέτρα από την Ναύπακτο

[16] Η Κωνσταντίνα «έλαβε» στην «ιστορία» του 7, μάλλον μέσω της προφορικότητας των παγανιστικών υπολοίπων που κατείχαν μέγα μέρος της πνευματικής και εθιμικής ζωής τους. Πάντως εφτά ήταν τα θαύματα του Χριστού κατά Ιωάννη, επτά οι ημέρες της Δημιουργίας, επτά χρόνια διακούσε το εβραϊκό Σαββατικό έτος, επτά το Ιωβηλαίο, επτά ιερείς με επτά σάλπιγγες, επτάφωτη λυχνία, έβδομη μέρα η περιτομή των αγοριών κ.ο.κ

[17] Διαβάζουμε ότι η Κωνσταντίνα λέει στην Ζωή Δενδραμή ότι αυτή η δεύτερη εξομολογήθηκε και όχι η πρώτη. Νομίζω ότι η φράση αυτή δείχνει πως οι αληθινοί αγρότες, όχι πια τώρα, ε ί χ α ν, όχι θεωρούσαν, την συνομιλία με τον άλλον.

Φωτιά & τσεκούρι

Του Γιάννη Ποταμιάνου

Σώμα του λαού μου, γυμνό όμορφο σαν νυμφίος, στεφανωμένος μ' αγκάθια τριανταφυλλιάς Ας είναι ταπεινό το βλέμμα των αμνών σου, Ήρεμο στους ώριμους καιρούς

Σώμα του λαού μου πολύπαθο Έκρηξη η ανάσταση στο πλήρωμα του χρόνου Κι' ο βρυχηθμός του λέοντος σημάδι ας ακουστεί στην απέναντι όχθη Να τρέμουν οι καλαμιές στην κοντανασαίμιά σου

Θεριστή εσύ της ιστορίας έφτασε το καλοκαίρι Χρυσίζει ο κάμπος αθέριστοι οι σιτοβολώνες περιμένει ο κόσμος το ψωμί του κι' ο μαθητής το βιβλίο του

Σώμα του λαού μου σκίνωμα του χρέους Μην αρνηθείς το κάλεσμα των καιρών Οι Νενέκοι στο πλευρό του Ιμπραήμ αλωνίζουν «Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους», η απάντησή

Δεκέμβρης

Μου την δίνουν τα Χριστούγεννα! Παντού φωτάκια ν' αναβοσβίνουν να σου κλέβουν τον ειρμό της σκέψης και παντού η κραυγή: καταναλώστε! καταναλώστε!

Μου την δίνει και η αϋπνία μου! Που μήνες τώρα κοιμάμαι μόνο το πρωί και μόνο σήμερα ίσως -με μπόλικη ρακί- μπορέσω να κοιμηθώ ωριότερα.

Μου την δίνουν τα Χριστούγεννα!

Μου την δίνουν οι βιτρίνες! Που -τριυπημένες από σφαίρες- χαμογελούν αδιάφορα ενώ τα αδιαφάγα γκλοπ ανεβοκατεβαίνουν ματωμένα.

Μου την δίνει και η οκνηρία μου! Που μου βιάζουν την ζωή κι εγώ μένω ακόμα μέσα να βγάξω αίμα από άυλο καρτί.

Μου την δίνουν τα Χριστούγεννα!

Μου την δίνει η γιορτινή ατμόσφαιρα! Που κάλαντα αντηχούν αδιάφορα ενώ το βιτριόλι τρέχει σαν βροχή και οι εργάτες

αργοπεθαίνουν στα εργοστάσια. Μου την δίνει και η αργοπορεία μου! Που στην Αριστοτέλους το δέντρο ακόμα είναι πράσινο και η φωτιά θεριεύει μόνο στα στήθια μου.

Μου την δίνουν τα Χριστούγεννα!

Μου την δίνει η υποκρισία τους! Που μαζεύουνε για το φιλόπρωχο μόνο για να προσφέρουν άλλοθι στον Αρμαγεδδώνα και τον βιασμό που έρχεται.

Γι' αυτό κι εγώ θα πάψω μόνο να μου την δίνει.

Θα ενωθώ με τ' αδέρφια μου και μ' ότι βρω μπροστά μου θα σπάσω το φράγμα της οργής για να πνιγεί στο αίμα της εκμετάλλευσης η γη.

Τότε θα γιορτάσω Πάσχα και κόκκινα Χριστούγεννα μαζί.

Αλλά μέχρι τότε...

Θα μου την δίνουν τα Χριστούγεννα!

Μάριος Β.

νέα προοπτική

Παρασκευή 24 Δεκεμβρίου 2010

Τηλ. - FAX. 210 5241070

E-mail: eek@ath.forthnet.gr

Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

Ενδεικτικό του τι πρόκειται να κάνει η κυβέρνηση αν παραμείνει στην θέση της είναι τα όσα περιγράφονται στις "λεπτομέρειες" των τελευταίων εκθέσεων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Κομισιόν.

Στην έκθεση του ΔΝΤ, στην σελίδα 46, περιλαμβάνεται ένας πίνακας (Πίνακας 12) ο οποίος παρουσιάζει αφ' ενός τις διαπιστώσεις για την ισχύουσα κατάσταση το 2011 και δίπλα οι "προτάσεις" του ΔΝΤ για το 2012 - 2014.

Ένα από τα σημεία του πίνακα αναφέρεται στην αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα και με απόλυτο κινισμό συνιστά την περαιτέρω "εξίσωση" των αμοιβών του δημόσιου τομέα με τον ιδιωτικό υποστηρίζοντας ότι:

- οι μισθοί στον δημόσιο τομέα είναι κατά 25% μεγαλύτεροι του ιδιωτικού και ο εργάσιμος χρόνος στον ιδιωτικό τομέα είναι κατά 10% μεγαλύτερος του δημόσιου.

- η "εξίσωση" που προδικάζει το ΔΝΤ ότι πρέπει να γίνει μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα μεταφράζεται σε περαιτέρω μείωση αμοιβών κατά 25% τα επόμενα χρόνια μέχρι και το 2014!

- στην αμέσως διπλανή στήλη δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρεξηγήσεων και παρουσιάζει ως πιθανότερες εκδοχές για μια τέτοια "προσαρμογή" την δραστηκή μείωση των επιδομάτων για αμοιβές που βρίσκονται πάνω από το όριο φτώχειας (above the poverty line)!

Τι προβλέπει το Μνημόνιο και η Τρόικα μετά το 2011

Επίθεση της αστυνομίας στα πρωτοβάθμια σωματεία, την Τετάρτη 15 Δεκέμβρη

- παράλληλα ζητά την αύξηση των ωρών εργασίας από 7 σε 8 ώρες, μείωση των εγκρίσεων αμοιβών πέραν του βασικού και σύνδεση της αμοιβής με την αποδοτικότητα της εργασίας...

- πρέπει να αποφεύγονται οι "μετατοπίσεις" των αμοιβών (δη-

λαδή οι αυξήσεις) και οι προαγωγές με αύξηση των χρόνων που προϋποθέτουν την προαγωγή...

Στον ίδιο πίνακα υπάρχει σωρεία "προτάσεων" για κλείσιμο οργανισμών του δημόσιου, για παράταση παγώματος προσλήψεων, μείωση λειτουργικών δαπα-

νών και ένταξη αυτόνομων οργανισμών παροχής υπηρεσιών στα υπουργεία με παράλληλη μείωση εργαζόμενων...

Και η κυβέρνηση Παπανδρέου ευθυγραμμίζεται, τοις κείνων ρήμασι πειθόμενη...

Γ.Α.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΟ ΦΕΡΕΪΡΡΑ

Πικετοφορία έξω από την πρεσβεία της Αργεντινής οργάνωσε το ΕΕΚ το βράδυ της Δευτέρας 20/12. Την ίδια ημέρα σε δεκάδες πρεσβείες της Αργεντινής στη Λατινική Αμερική και στην Ευρώπη έγιναν ανάλογες εκδηλώσεις οργανωμένες από τμήματα της Συντονιστικής Επιτροπής για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς.

Τη Δευτέρα 20/12 συμπληρώθηκαν δυο ακριβώς μήνες από την εν ψυχρώ δολοφονία του νεαρού ακτιβιστή και στελέχους του Παρτίδο Ομπρέρο από μπάμπους της περονικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Μαζί με τον Μαριάνο είχε τραυματιστεί βαριά με σφαίρα σφηνωμένη στο κεφάλι η συντρόφισσα Ελσα Ροντρίγκεζ, η οποία ευτυχώς διέφυγε τον κίνδυνο.

Εργοστάσιο Ντίατεξ Έκλεισαν το αφεντικό στο γραφείο του

Σοβαρά επεισόδια εκτυλίχθηκαν στο εργοστάσιο κλωστούφαντουργίας Ντίατεξ μεταξύ του αφεντικού και των απολυμένων εργατών, όταν πρώτος αρνήθηκε να καταβάλει τους μισθούς, τα δώρα και τις αποζημιώσεις σε ένα μέρος των εργατών. Οι εργάτες αντέδρασαν, κλείνοντας το αφεντικό στο γραφείο του. Εκείνος κάλεσε την αστυνομία. Τελικά το αφεντικό πλήρωσε μέρους των εργατών.

ΛΑΡΙΣΑ-ΒΟΛΟΣ-ΠΑΤΡΑ Επιτυχημένες εκδηλώσεις του ΕΕΚ

Με σημαντική επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις που διοργάνωσε το ΕΕΚ στη Λάρισα και στο Βόλο στις 21 και 22 Δεκεμβρίου αντίστοιχα, με ομιλήτη το γ.γ. της Κ.Ε., σ. Σάββα Μιχαήλ.

Δεκάδες εργαζόμενοι, άνεργοι και νέοι παρακολούθησαν την ομιλία και συμμετείχαν στη συζήτηση. Οι εκδηλώσεις αυτές στη Θεσσαλία εντάσσονται στον κύκλο συζητήσεων που διοργανώνει το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα σε όλη τη χώρα με θέμα "Καπιταλιστική χρεοκοπία: έτος 4ο - παγκόσμια κρίση, ΕΕ, Ελλάδα και επαναστατικές προοπτικές".

Στις 13 Δεκέμβρη είχε οργανωθεί αντίστοιχη εκδήλωση στο Εργατικό Κέντρο της Πάτρας, με ομιλήτη το σ. Γ. Αγγέλη, ενώ στις 27 Νοέμβρη στο Ίλιον. Ανάλογες εκδηλώσεις θα γίνουν και σε άλλες πόλεις, όπως η Θεσσαλονίκη, αλλά και σε διάφορες συνοικίες της Αθήνας μετά τα Χριστούγεννα. Καλούμε όλους τους συντρόφους και φίλους του ΕΕΚ να συμμετάσχουν σ' αυτές τις εκδηλώσεις.